dolmuş

ALTINCI OK!

ada sahillerinde

BOSC

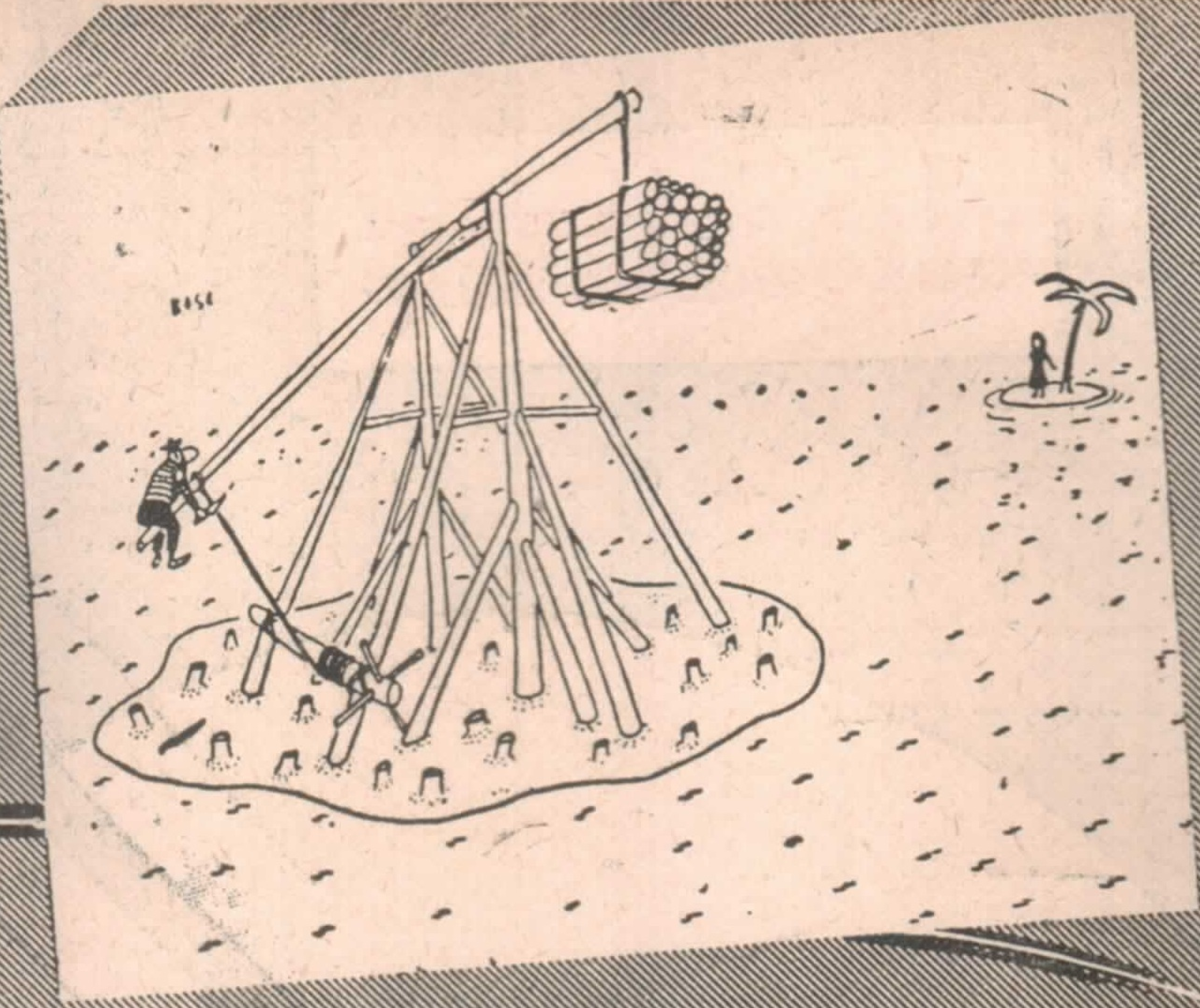

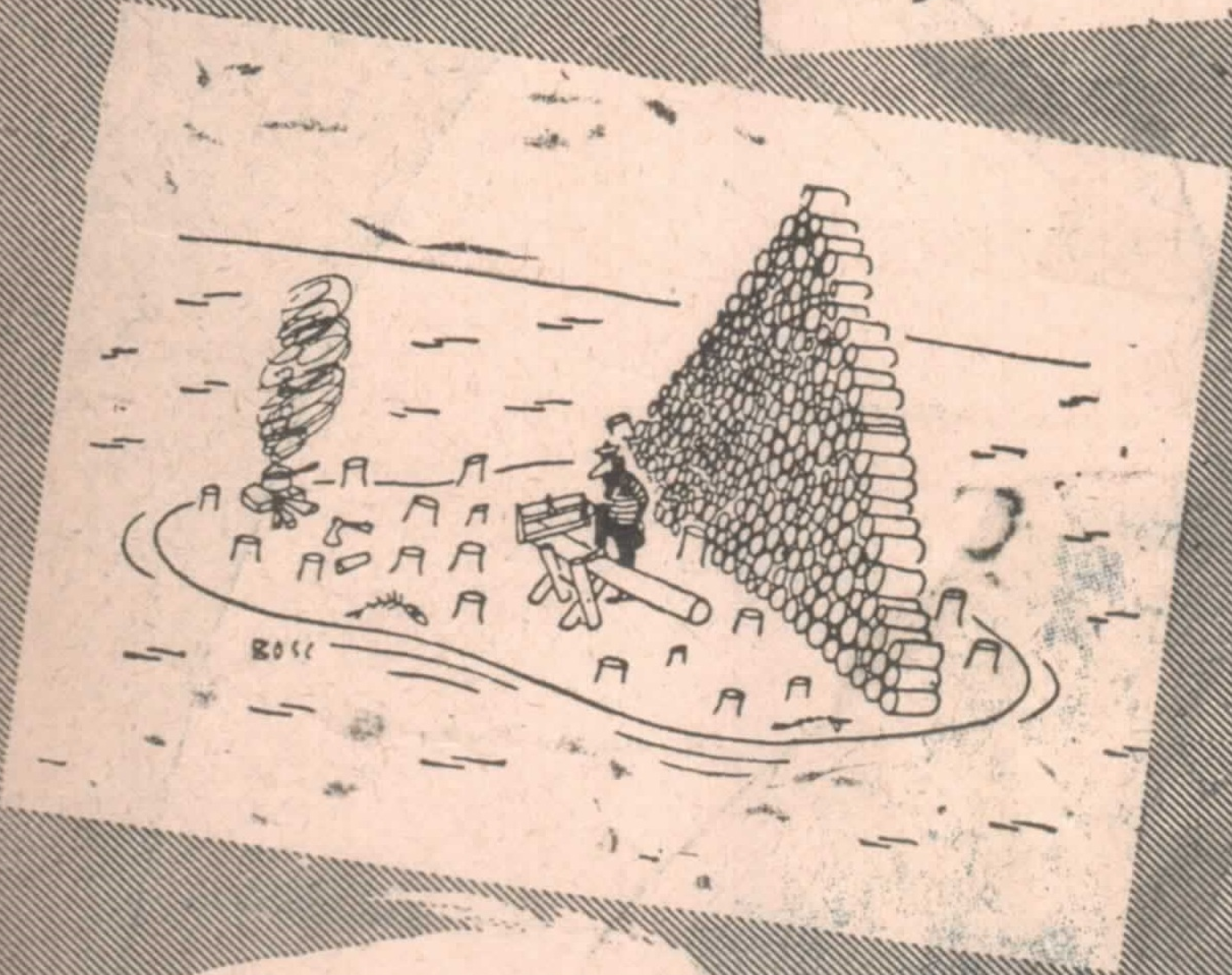

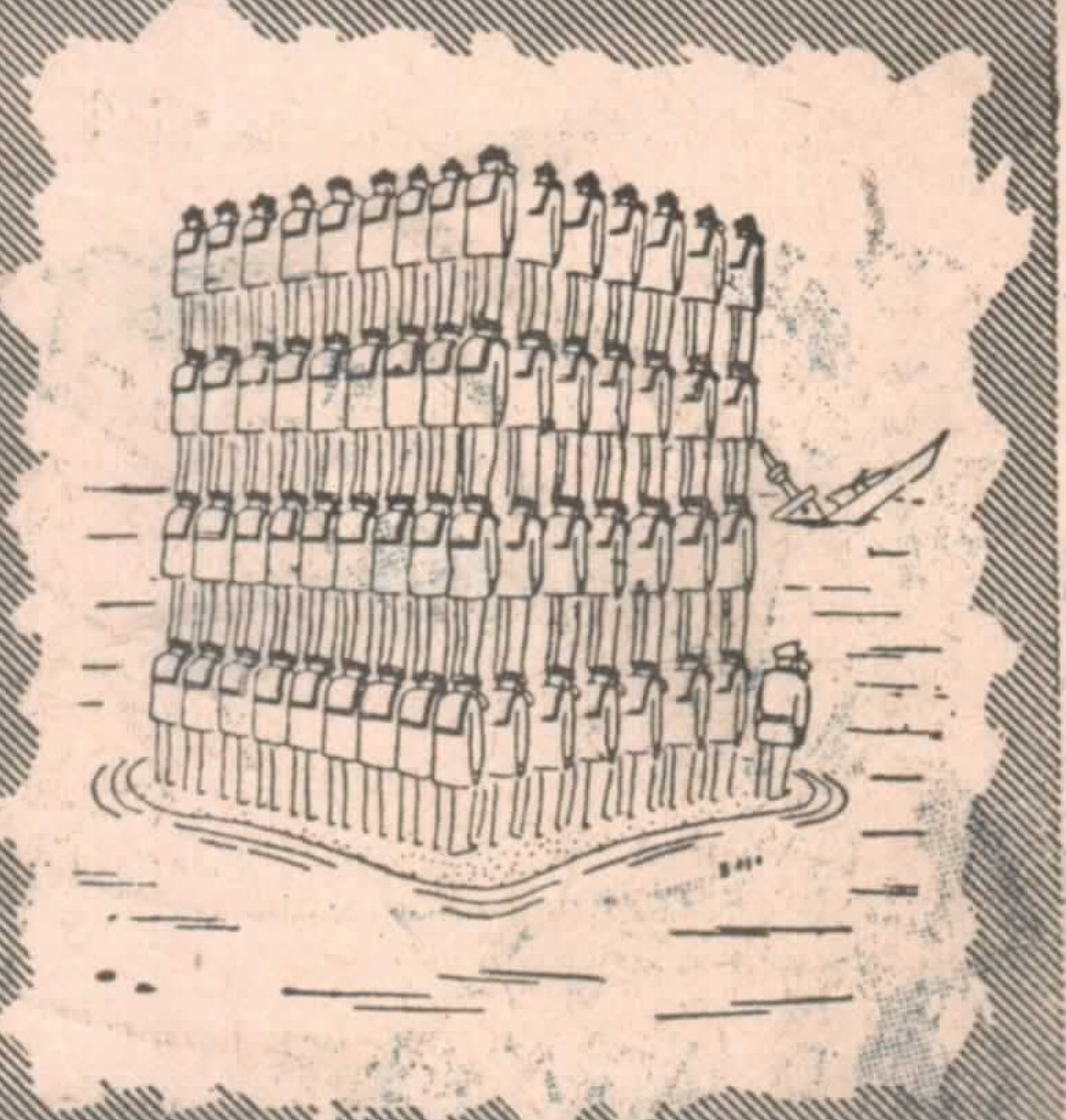

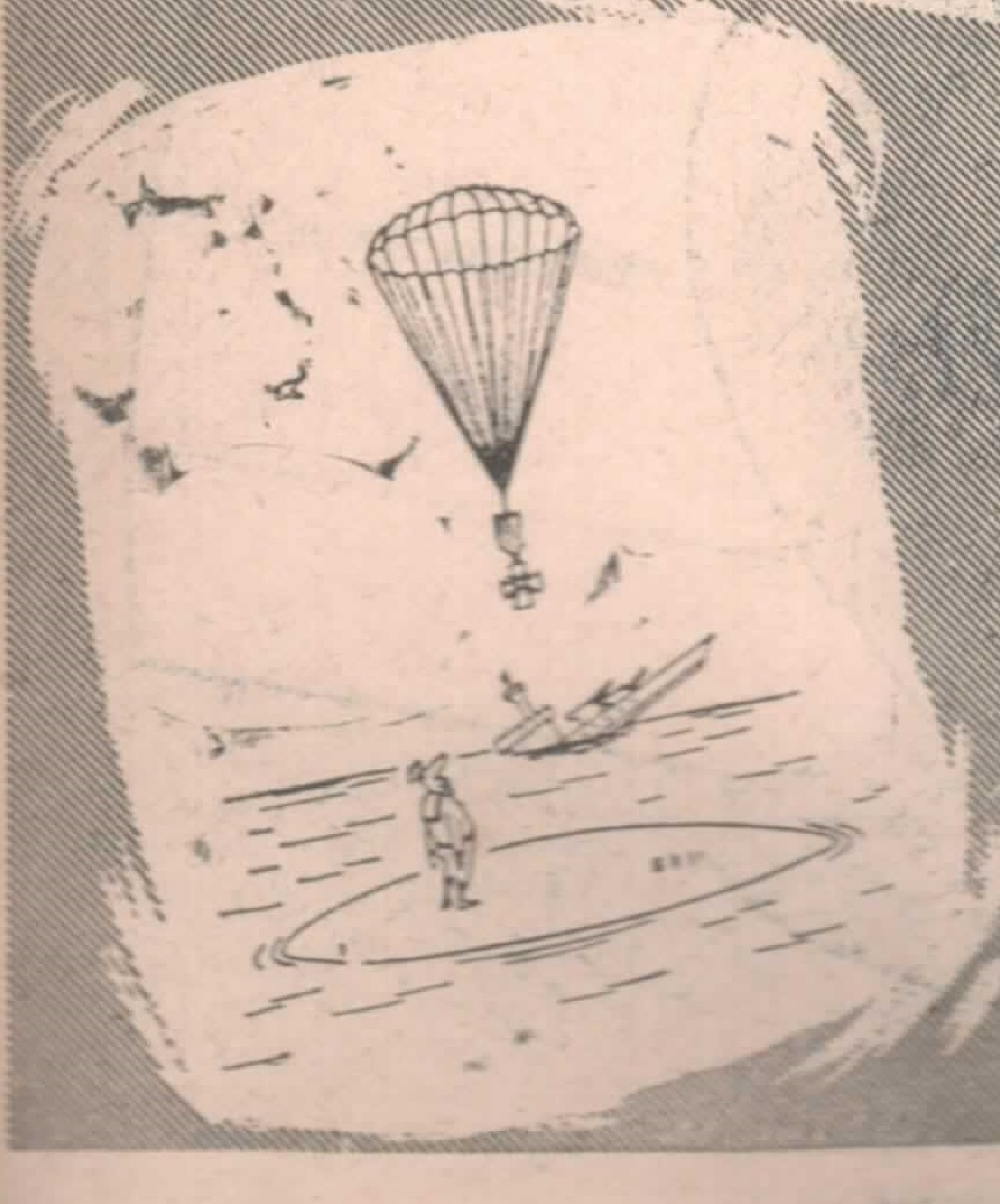

dolmuş SİYASİ MİZAH MECMUASI

Umumi Neşriyat Md. İlhan Selçuk

İMTİYAZ SAHİBİ : OSMAN A. KERMEN
ÇİZGİ NEŞRİYAT MATBAACILIK VE TİCARET EVİ

PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR SENE: 1 — CİLT: 1 — SAYI: 4 — 26 OCAK 1956 — SAYISI 60 KURUŞ

D. P. GRUBU İÇİNDE «YAYLÂCILAR» ADI VERİLEN MUHALİF BİR GRUP VAR (GAZETELER)

YAYLÂCILAR

SEVGİLİ OKUYUCULAR

«Dolmuş» büyük alâkayla karşılandı. Hergün bir çok okuyucu mektubu, bilhassa Anadolu bayilerinden de isteklerini bildirir yazılar alıyoruz. Gelen haberlere göre Ankarada, İzmirde ve diğer taşrada Dolmuş'u bulmak kabil olmuyor.

Birinci sayımız tamamen bitmiştir. Talep çok fazla olduğu halde üçüncü ve dördüncü sayılarımızın baskı adedini maalesef yükseltemedik, sebebi malûm: Kâğıt dâvası...

Kâğıdımızı temin için ilgili makamlara gerekli müracaatları yapmış bulunuyoruz. Dolmuş kâğıdını temin ettiği gün ancak bütün talepleri karşılayabilecek duruma gelecektir. Şimdilik okuyucularımıza Dolmuş'u muntazam alabilmeleri için göstereceğimiz tegâne yol abone olmalarını tavsiye etmek olacak.

Bu büyük alâkaya lâyık olabilmek için ayrıca çalışmalarımıza hız vermiş bulunuyoruz. Her şeyden evvel şunu söyliyelim: Dolmuş istediğimiz ve düşündüğümüz mükemmelliğe erişmek için çok çalışmak zorundadır. Çinko, klişe, kâğıt, matbaa mürekkebi gibi bir mecmuanın maddî unsurlarını teşkil eden malzemenin hemen hepsi bugün «Serbest piyasa»dan temin edilmektedir. Türkiyede baskı tekniği iptidaî maddeler bulunmayışı yüzünden son altı ay içinde yüzde elli gerileme kaydetmiştir.

Buna rağmen ileriki sayılarda Dolmuş'u teknik bakımdan daha mükemmel bir halde göreceksiniz. Dolmuş bu adımı gördüğü büyük alâkaya dayanarak yapabilmektedir.

Gene ilerki sayılarımızda Dolmuş nefis bir resimli romanı okuyucularına sunacaktır. «Büyükler için masallar» adını taşıyan bu roman muhayyel bir ülkede geçmektedir. Bir şehir düşünün, bütün şehirler gibi havası, suyu, sokakları... ve valisi olan bir şehir. Bir memleket düşünün bütün memleketler gibi halkı, hükümeti, vekilleri... ve başbakanı olan bir memleket. Fakat bütün bu yerler, bu yerlerde ceryan eden garip hâdiseler size yabancı da gelmiyecektir. Bu nefis hiciv romanını severek takip edeceğinizi ümit ediyoruz.

Bu sayımızdan itibaren ÇETİN ALTAN da Dolmuş kadrosundadır. Çetin Altan ismi son senelerde hiciv mizahının ön saflarında gelen bir şöhret olmuştur. İlk yazısını dördüncü sayfamızda bulacaksınız.

Dolmuştan bütün okuyucularına sevgiler ve saygılar.

YA MİLLETÇİLER?

«Hürriyet Partisi İnönü'nün kucaklarında doğdu» diyen (Zafer) gazetesine karşı C.H.P. Genel Başkanının cevabı malûmdur: «D. P. benim çocuğum, Hürriyet Partisi ise olsa olsa torunumdur.»

Bu espri üzerine konuşan iki arkadaştan birisi:

— Ya Millet Partisi, dedi, o da Demokrat Partiden doğmadı mı?

Diğeri sakin cevap verdi:

— Hayır doğmadı, ölü olarak düştü..

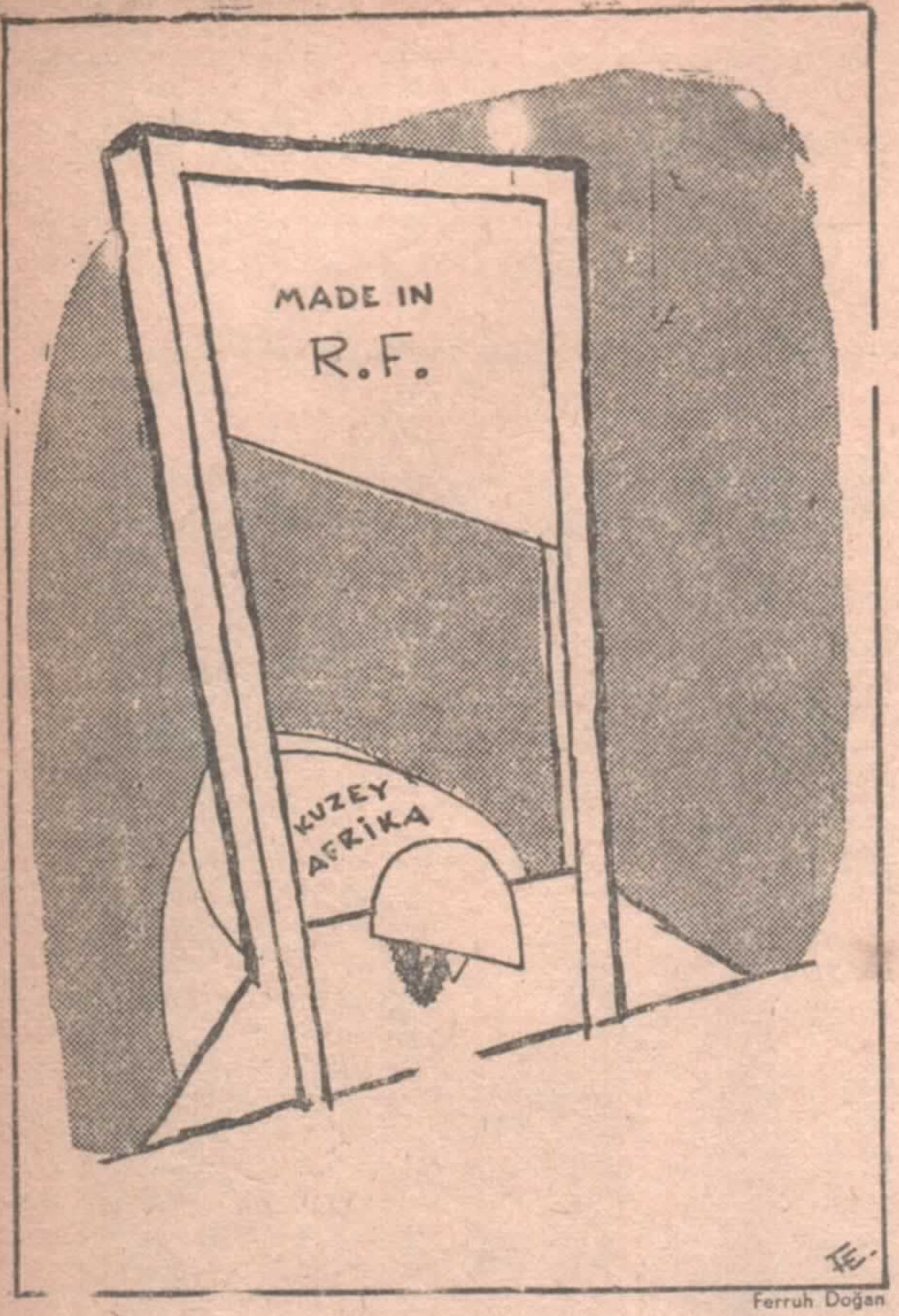

Ferruh Doğan

MUHAFAZAKÂRLIK

— VAY NAMUSSUZ VAY!

GELİN KORKMAYIN KONUŞALIM SİZİNLE

ÇETİN ALTAN

Hani büyük toplum dâvaları var ya; nasıl hatırlamazsınız canım, büyük toplum dâvaları diyorum size; hani soğuk kış gecelerinde yatacak büyükçe bir çöp sandığı arayan Köprüaltı çocuklariyle, sevgili kuçukuçusu Nonoşa Paris'den kürklü köpek cepkeni getirip resmini gazetelere gönderen hanımefendi tezadı falan... Hani hastahane kapılarında yatalak sürünenlerle, Kabataş iskelesinde keyif için otomobil tokuşturanlar... Aman canım siz de hiç bir şey anlamıyorsunuz... Toplum davaları derler işte bunlara... Bunları yazınca insan yaşlıysa büyük muharrir, gençse polislerle savcıların üstünde şüpheyle durdukları maazallahütaalâ sosyalist yahut sözüm yabana şey falan olur...

Sonra birinciler koltuklarını testi kulpu gibi kabartır, dünya siyasetinden konuşarak Park otelde viski içmiye giderler; ikinciler de kızdan, karıdan, bazan biraz da şiirden dem vurarak meyhaneye... Toplum davaları maalesef meyhaneyle Park otele pek gelemezler... Kalem kâğıt ve mürekkep hokkasının çizdiği üçgen içinde yüzyıllardır hapis yatar durur onlar...

Bu toplum davaları eskiden benim de çok işime yarardı... Meselâ bir koruda dolaşıyorum... Baktım iki ağacın arasına birisi yestehlemiş... Hemen oturur:

— Bizim zaten en büyük kabahatimiz iki ağaç bulduk mu ortasına yestehlemektir, diye toplum davaları üstüne bir yazı yazardım...

Kimisi beğenir, tebrik ederdi. Kimisi de meselâ «Yestehlemek» sözünü tenkit ederdi. «Kaka yahut efendime söyliyeyim «Defi hacet» deseydin derdi... Ve kimisi de başını sallar bir vecize patlatırdı:

— Bir toplumun medeniyet kesimini kenefleri gösterir...

Yüzünüzden anlıyorum, sizi bu işler ilgilendirmiyor... Siz ay sonunu düşünüyorsunuz... Ben de öyle... Hem ben daha kirayı da veremedim... Bunlar da kenef meseleler ama, ne yazık ki toplum meseleleri değil, şahsi meseleler... Sizi ben anlarım, beni siz anlarsınız... Bu Türkiye'de yazarlar anlamaz bizi... Onların kâğıt işleri vardır, döviz işleri vardır, pasaport işleri vardır... Asıl işleri budur onların. Arada sırada da oturur, otomobillerine polis yol vermediyse toplum meseleleri üstüne bir fıkra, bir baş yazı yazarlar...

Bakıyorum sizi bu da ilgilendirmiyor. Bunları biliyorsunuz. Cicili bicili süslü mankenli vitrinlere kanmıyorsunuz... Ardiyelerdeki sefaleti seziyorsunuz...

Bizim vitrinimiz, ardiyemiz yok. Biz bu cemiyette işporta malıyız... Fakir ama samimî... Olduğumuz gibi, düşündüğümüz gibi...

Haydi haydi gönül komay'n, siz de öylesiniz... Müdürün arkasından veriştirip karşısında:

— Efendim bendeniz daima zatıalinize hak vermişimdir, demeniz; sizin kabahatiniz değil... Babalarımız da böyle yapmış; dedelerimiz de... Hudutlarda ölmeyi göze almışlar da, o zamanki müdürlere karşı gelmeyi göze alamamışlar...

Fiziki cesaretimiz direklere bayrak çekerken, medenî cesaretimiz; yalanla palavranın kapısını çalarak boyuna sadaka dilenmiş... (Cümle nasıl, ya işte böyle yazarız biz.)

Hanımefendi gitsin Paris'den kuçukuçusuna kürklü köpek çepkeni getirsin, köprü altı veledi de gitsin çöp sandığında zıbarsın. Bana ne be...

Benim davam başka; gaz sobası fena halde koku yapıyor. Pencereyi açınca da üşüyorum.. Açmayınca soba kokuyor. Açınca soğuk giriyor. Kapayınca koku, açınca ayaz. Açınca ayaz, kapayınca koku.. Rezalet...

Bir başka derdim daha var... Amerilerime Daldan Dala davetiyesi ile Amerikan sigarası ve açık saçık resim bulmak...

İşporta malı adam da parti kurup Hürriyet getirmiye uğraşacak değil ya, onun da davası böyle olur işte...

Bu yazı sözde mizah yazısı olacaktı... Keşke size bir Nasredin hoca fıkrası anlatıp altını da demokrasiyle bağlasaydım... Tabiî daha komik olurdu...

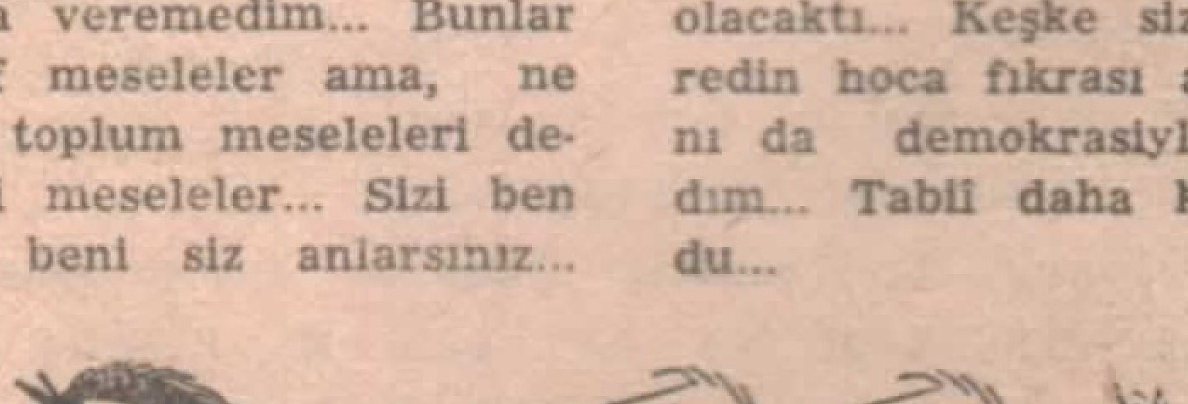

HACI YATMAZ

İsmini buraya yazmayalım, ama hepiniz tanırsınız; hani hangi partiye geçse ön safında yer alır, nereye düşse ayak üstünde durur.

Kasım Küfreviye fikrini sordular:

— Bunda şaşacak ne var canım dedi. Herifte öyle hafif kafa var ki minareden atsan gene ayak üstünde bulursun!..

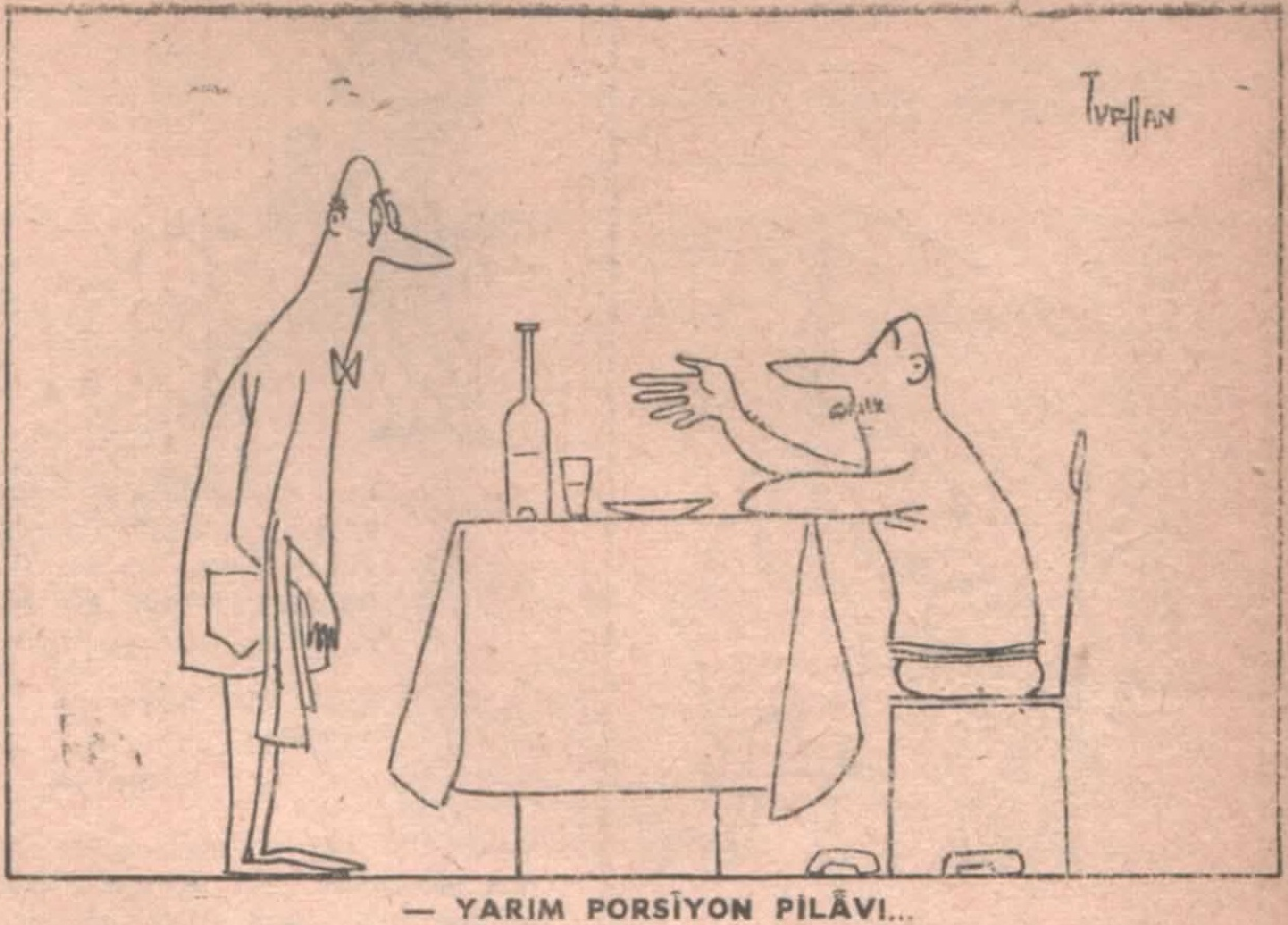

— YARIM PORSİYON PİLÂVI...

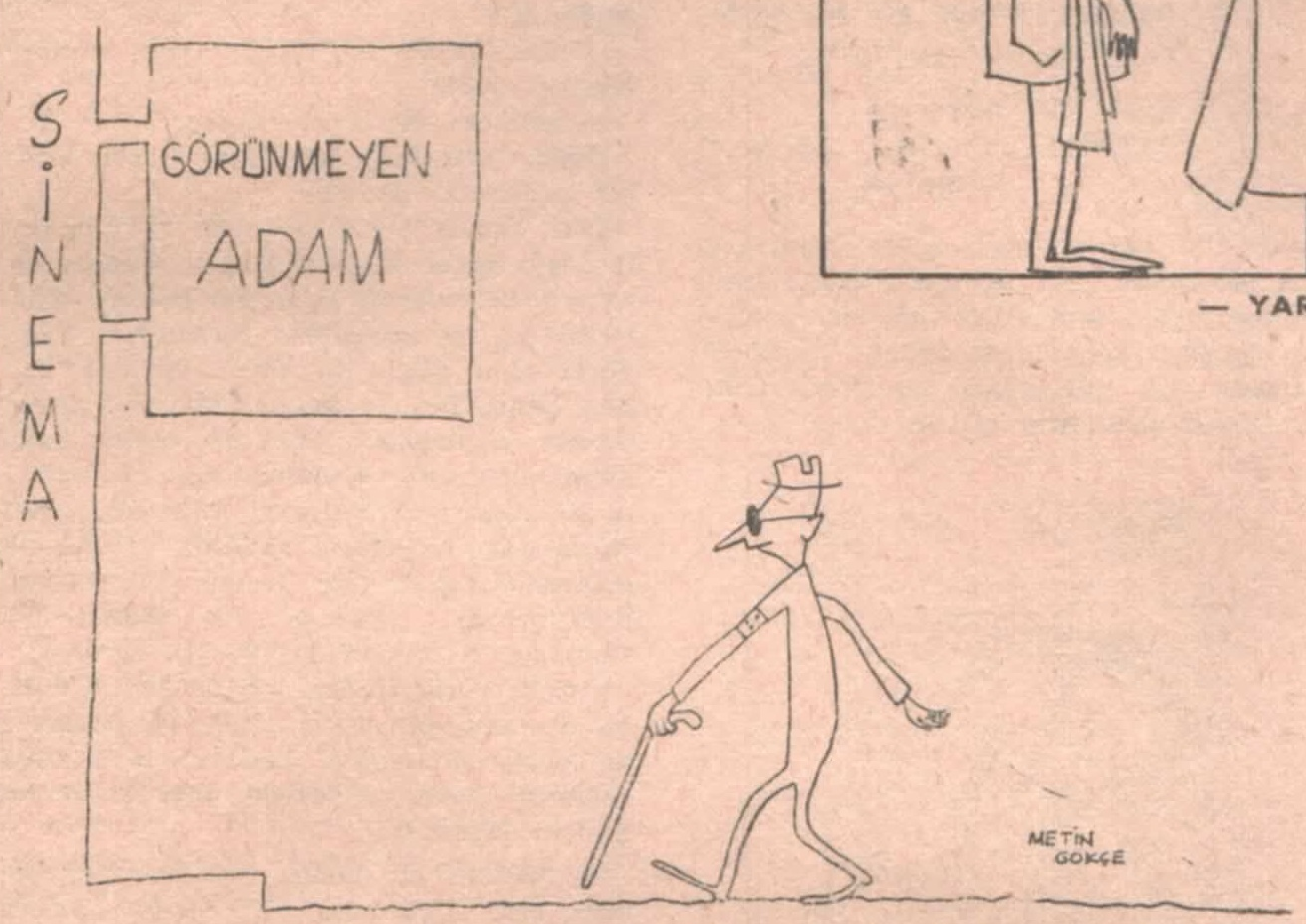

YAZISIZ

MATBUAT HAZRETLERİ

Şairdir, hoştur, zannımca ayrıca bi-hoştur... Amma ve lâkin nüktedandır... Yavuz Abadan yeni soyadıyla Nermin Abadan'la evleniyor.. Nikâh merasimini müteakip Anadolu kulübünde bir kokteyl parti veriliyor... Zâtım da dâvetliler arasında. Yeniliyor, içiliyor... Kafalar duman: elden ele bir kâğıt parçası geziyor...

Meğer, Behçet Kemal tarih düşürmüş:

—« Saltadan ve urbadan
Nasibi yok aâbadan
Solak doğmuş babadan
Bizim Yavuz Abadan!...»

ŞİNASİ NAHİT

— KIMILDAMA YAKARIM

HER İŞİN SEBEB/ VARDIR!

Demirperde gerisindeyiz. Üzerinde Devlet Başkanının resmi bulunan bir seri pul piyasaya çıkarılmış. Fakat umumi efkâr pulların iyi yapışmadığından şikâyetçi.

Posta telgraf Umum Müdürü bunun üzerine ilgili memuru çağırır ve bir pulun arkasını tükürükledikten sonra kağıda yapıştırır.

— Yoldaş işte pekalâ yapışıyor. Nedir bu şikâyetler.

Memur ezilir büzülür:

— İyi amma der, halk pulun arkasına değil yüzüne tükürüyor!...

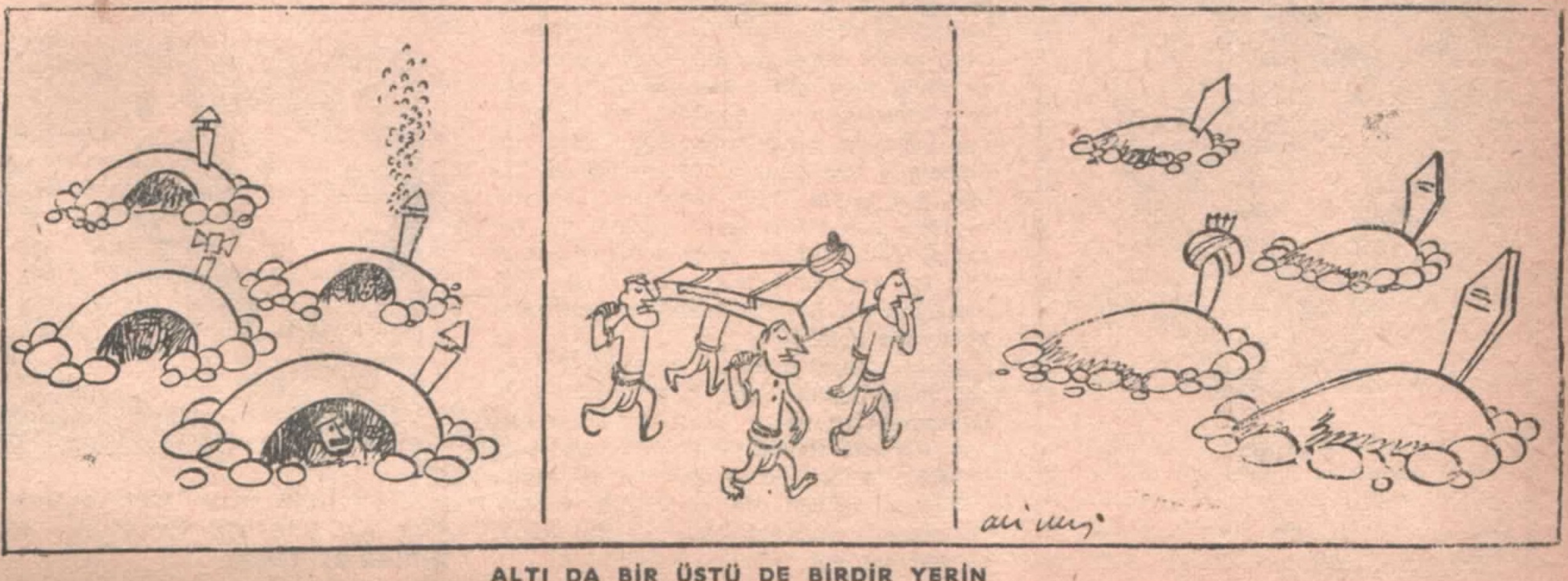

ALTI DA BİR ÜSTÜ DE BİRDİR YERİN

— LÜTFEN YAKA NUMARANIZ?

YAZISIZ

YAZISIZ

YAZAN: ALPLAÇİN
KARİKATÜRLER: OĞUZ

Persona grata

«...O bir ruhtur: bazan bey kılığına bürünür, bazan bir avukat, bazan da bir filozof kılığındadır; hem, bir filozof taşı yerine iki taşı vardır.

SOYTARI (ATİNALI TİMON) Perde II Sahne II»

Bir otel hırsızı kadar şıktı. İzinli çıkmış bir melek gibi de nur yüzlü... İzinli çıkmış diye tasrih ediyorum, zira melekler de polis memurları misali, vazife esnasında pek nur yüzlü sayılmazlar. Zaten, işleri öyle icap ettirir.

— KALDIĞIMIZ YERDEN İŞE BAŞLADIK.

Daima yalnız geziyordu. At yarışlarında, çay salonlarında, kibar restoranlarda ama her yerde... Karşılaştığımız yerlerde gördüğü rağbete bakılacak olursa, ya Ağa Han derecesinde zengindi yahut da Alkapon gibi mevki sahibi. Bir kaç dil bildiğine tesadüfen şahit olmuştum. Fakat gayet az konuşurdu.

Kim olduğu hakkında garsonların da pek bir şey bildiği yoktu. Bir defasında, kaldığımız otelin katibine soracak oldum. Otel katibi züppenin biriydi. Lâtinceye ve otele inen güzel kadınların isimleriyle çamaşırlarından kombine bir koleksiyon yapmağa çalışıyordu. Fakat, otele indiğimin 8 inci günü yeşil naylon bir kumaş parçasıyla ilgili olduğunu söyliyen ve harp ilahı Mars kadar gazaplı bir kocanın, delikanlının vucudunda oturmak için işe yarıyan kısma indirdiği iki tekme onun bu masum koleksiyon iptilasını kökünden yok etti.

Adamın kim olduğunu sorunca, kulağıma doğru eğildi. Sanki kaçak viski bulabileceğim bir yerin adresini veriyordu:

— Persone Grata, dedi. Yani nasıl söylerler?... Mühim şahıs, çok büyük adam.

— Peki, ne iş yapar bu mühim şahıs?

— Briç oynar, golf oynar, otelin barında kokteyl alır.

— Yaaa?...

Doğrusu, otel katibinin tabiriyle - Persona Grata - olmak hiç de zor şey değilmiş.

— Bir yerde işi falan yok mudur? Mesleği nedir?

— Bilmem. Belki de yoktur.

Herif, gizli celse ile Greta Garbo arası bir şahsiyetti demek.

Ben, otelin defterine göre 24 numaralı odayı fakat aslında 25 numaradaki sarışının karyolasını işgal ediyordum. Günlerim de, bu sarışından farksızdı. Yani, güzel ama boş... Ne idüğü belirsiz mühim şahıs ise, 27 numarada kalıyordu. Gazete okumazdı. Çokluk otelin salonunda otururdu. Kendisini hiç bir kadınla beraber görmemiştim. Ama bu, güzel kadınlarla alâkadar olmazdı manasına gelmez. Onları hiç gözden kaçırmazdı. Bakışlarında, erkekçe bir ifadeden ziyade soğuk, hesabî bir dikkat vardı.

Şehrin yerlilerinden bir doktor arkadaşa da onu gösterdim. Daha başkalarına da, ayni suali açtım. Latince olmamasına rağmen, verdikleri cevap, otel katibininkinden farksızdı.

— Mühim bir adam. Her mevsim buraya gelir. Çok para sarfeder. Ve şehrin ileri gelenleriyle senli benlidir.

Bu şehir de, bütün kaplıca şehirleri emsal, insanların kafalarından ziyade vucudlarının diğer bazı uzuvlarını fazla çalıştırdıkları (Yani kullandıkları) bir yerdi.

Gazeteler, ekonomik ve politik haberlerden çok, sadece isimlerinin ilk harfleri-ni yazmakla iktifa ettikleri, bayan bilmem ne ile bay birisi arasındaki oyunun, polisin marifetiyle nasıl yarıda kaldığından bahseden satırlarla doluydu.

Bayan (M...) veya Bay (P...) diye sütunlara geçmek, meşhur olmaları için yetmediğinden, şartları değiştirerek bu bayan ile bay oyunlarına tekrar devam ederlerdi tabiî...

25 numaradaki sarışının muhterem zevci bu aralık şehre gelmişti. Gaze-

— DELİKANLININ VÜCUDUNDA OTURMAK İÇİN İŞE YARAYAN KISMA İNDİRDİĞİ TEKME

tellere geçip meşhur olmak niyetimin cılızlığı ve muhterem zevkin sıkleti beni bir hayli düşündürdüğünden, sarışın hatum ile işbirliğimizi rahat rahat uzatacak, şehir içinde başka bir mahal aramağa koyuldum.

Pek zorluk da çekmedim. Şehrin meyhaneleri, karakolları, parkları kadar, bu kabil oyunlar için açılmış (ruhsatsız) oyun sahaları da sayısızdı.

İçlerinden bir tanesini seçtik. Tercih sebebimiz evin rahatlığı değil, kapılarının fazlalığıydı.

Kaldığımız yerden işe başladık. Hayatımın bu devresini, bir yarasanınkine benzetirim. Gündüzleri uyuyor, geceleri yaşıyordum. Sarışından ayrı olduğum zamanlar, pek yaşamaktan sayılmadığı için, uyku anında nefes almama ve kalbimin çarpmasına rağmen «hayattayım» denemezdi...

Bir cumartesi gecesi, gene gazetelerin yazdığı gibi şehrin tanınmış iş kadınlarından (V...........) ün evindeydik. Oyun çok hararetli geçmişti, lâkin kimin kazanıp kimin kayıb ettiği hususunda bir karara varamamıştık. Bir revanş maçından önce antrakt yaptık.

Dışarda yağmur yağıyordu. Sarışın, pencerenin başına geçmiş, yağmurla bütün alâkası, içinde şemsiye kelimesinin geçmesinden ibaret olan bir şarkıyı mırıldanıyordu...

En münasebetsiz anlarda kendini hatırlatan bir iş dolayısiyle dışarıya çıktım. Kimsenin oyun sahası içine düşmek istemediğimden azami derecede dikkatliydim. Koridorun öte ucundaki kapıya doğru ağır ağır yürüyordum. Sağ yandaki kapılardan birinin önünden geçerken tanıdık bir ses duydum.

— İyi, diyordu. Gecede 600 kâğıt hasılat iyi ama, daha da arttırabilirsiniz...

— Biliyorsunuz, bu günlerde kontrol sıkılaştı gene...

uB sefer konuşan, bir kadındı. Tekrar bir şeyler fısıldaştılar.

Sonra erkek konuştu:

— İcabedeni yapın. O bakımdan para harcamak yersiz sayılmaz. Bir nevi sigortadır. Yalnız unutmayın, ortada siz varsınız, başka birisi değil...

— Ne demek efendim?... Siz şu kadarcık üzülmeyin. Gönlünüzü ferah tutun.

İyi. Ben kaçayım artık...

Az kalsın yakalanacaktım. Hemen oracıktaki bir dolabın kapısını açıp girdim. Merak, kaşıntı gibidir, İnsanı rahatsız eder ama devam etmekten kendimizi alamayız. Ne pahasına olursa olsun, ev sahibesine direktif veren şahsı görmek için yanıp tutuşuyordum. Gözümü, kilit deliğine uydurdum.

Önde, (V.........) çıktı. İki yana bir göz atıp, eliyle içeriye doğru işaret etti. Hani «kimseler yok, çıkabilirsiniz» kabilinden...

Ve eşikte, bir otel hırsızı kadar şık, izinli çıkmış bir melek gibi nur yüzlü PERSONA GRATA belirdi. Başında röleve şapka, kolunun altında domuz derisinden bir serviyer vardı. Besli, halinden memnun bir inek saadetiyle yüzü aydınlanmıştı.

Şaşırmışdım. Demekki bu mühim şahsiyetin, briç ve golf oynamaktan, kokteyl saatlarında martini içmekten ayrıca bir de işi vardı. Hem de gecede 600 kâğıt getirecek kadar kârlı bir iş...

Artık hangi dilde söylenirse söylensin, «mühim adam» denildi mi bir tuhaf oluyorum. Haksız mıyım yani?...

MÜFETTİŞ

RESİMLİ ROMAN — HAZIRLIYANLAR: TURHAN SELÇUK, BÜLENT ORAN

— 19 — Vali ile heyeti, şu münasebetsiz müfettiş yüzünden dünyanın yolunu tepmişlerdi. Karakola varınca, içerdekilere duyurmak için hep bir ağızdan bağırmıya başladılar. Kıyameti andıran bu patırtının sonunda, ihtiyar bir polis memuru başını üst kat penceresinden çıkartmak nezaketini gösterdi. Polis, komiserin sızdığını, onu ayıltmak için karakolun bütün yangın kovalarını boca ettiği halde vız geldiğini söyledi ve sarhoşken anahtarı yuttuğundan kapıyı açmasının imkânsız olduğunu da ilâve etti.

20 — Vali, becerikli bir devlet adamıydı. Gerçi on onbeş yıldır şehri az buçuk ihmal etmişti ama, romatizma ağrılarının henüz başlamadığı gençlik yıllarında hayli iş görmüştü. Şehrin en kafası işler adamı olduğu için, anahtarı komiserin midesinden müshil şurubu ile çıkarmanın çok zaman alacağını, itfaiye teşkilâtına haber vererek merdivenle içeriye girmenin daha pratik bir çare olduğunu söyledi. Teklif alkışlarla kabul olundu.

21 — Hükümet memurları, bu gidiş gelişlerle bütün bir yıla yetecek kadar yorulmuş olduklarından itfaiye âmirini çağırmak için yalnız bir kişinin gitmesinin kâfi geleceğini ileri sürdüler. Valinin bacakları da ayni fikirde olduğunden teklifi nazlanmadan kabul etti. Genç baytarın, bu iş için en uygun tip olduğu görüldü. Emekli albay, bu konuşmada, asılabilecek bir kurban bulamamanın üzüntüsüyle «Bari çabuk git» diye tembih etti.

22 — Yeryüzünün bütün tembel insanları, bıçak kemiğe dayanıp bir baltaya sap olma ihtiyacını hissettikleri zaman itfaiyecilik mesleğini seçerler. Tabii aralarındaki en kaytarıcısı da amir olur. O şehrin itfaiye amiri de mesleki şerefine düşkün bir insan olduğu için, tembellik yapmaktan yana altın bir madalya hakkedecek kadar başarı göstermişti. Baytar, itfaiye kovuşunda, çoraplarını yıkayan bir neferden başka kimseyi bulamadı.

23 — Baytarın evli kadınlar peşinde koşarken yorulmak bilmeyen bacakları, isteksiz isteksiz kahveye doğru yollandılar. Kahvede, kalın bir sis tabakası teşkil eden sigara dumanı arasında amiri bulmak kolay olmadı. Amir, baytara; «Cebinde bir kaç kapiği olan her kahramanın masamızda yeri vardır» dedi. Baytar iş için geldiğini söyleyince, «Boşver» diye söylendi, «Yangınsa soğukkanlı olmak lâzım. Tecrübelerim, başıboş bırakıldığı zaman her yangının kendi kendine söneceğini öğretti. Serserileri dağıtmak için çağırıyorlarsa, bırakın herifcioğulları biraz coşsunlar.»

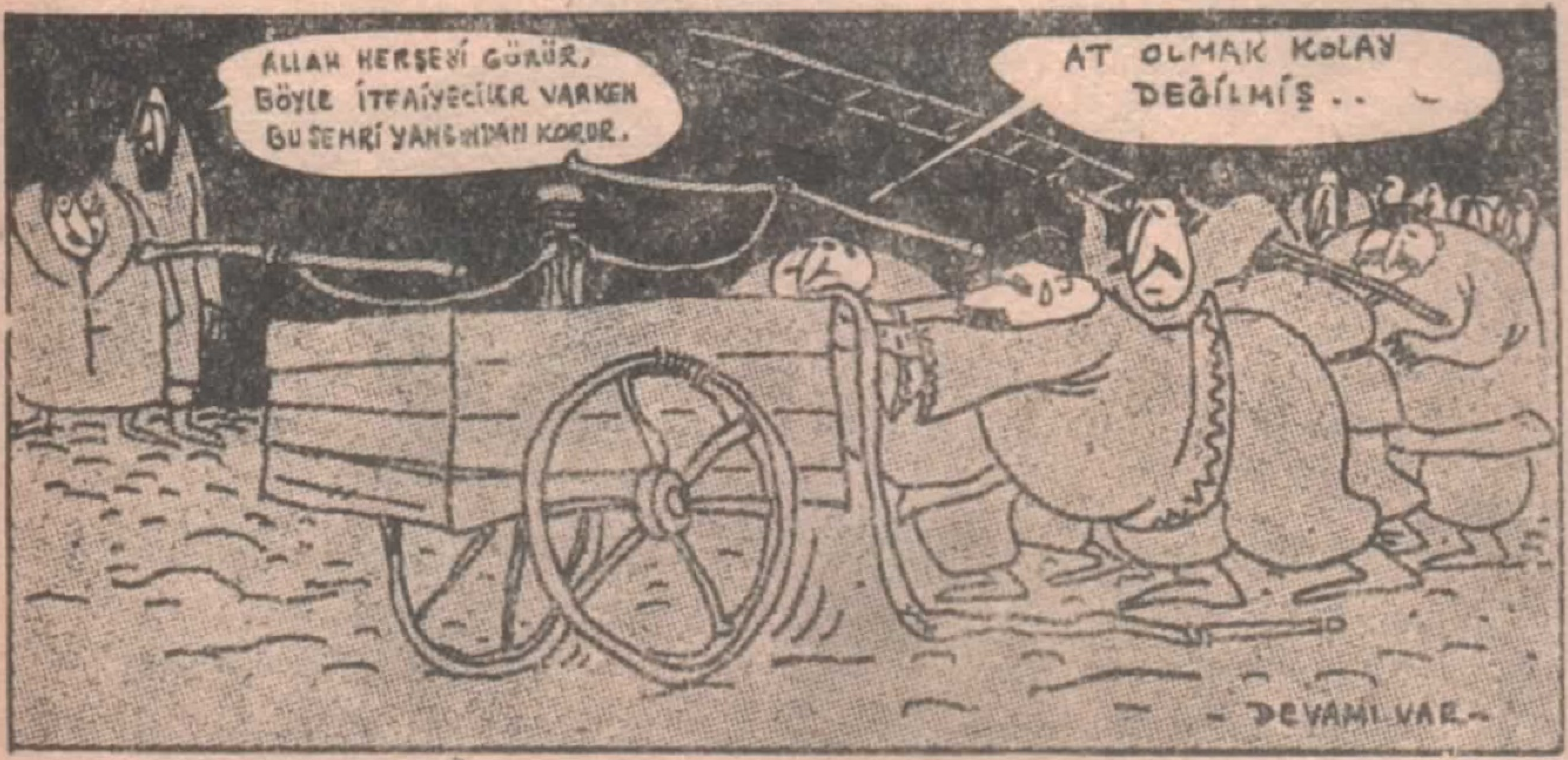

24 — İtfaiye neferlerinden Petronun, amiri çocuğunun bezlerini yıkamakta olduğu, iki kişinin ahırda gübre toplamakla uğraştıkları, diğer ikisinin de fırının ocağını ateşlemeğe gittikleri öğrenildi. Bu yüzden, sadece milli bayramlardaki merasimlerde harekete geçirilen itfaiye arabası, halkın yardımiyle itilerek karakola doğru yola çıkıldı.

BİR GALA GECESİ

YAZAN: HALÛK
RESİMLER: BEDRİ

Pek yakın bir tarihe kadar, opera denilen nesne hakkındaki bilgimi madde madde sıralamağa kalkıştığımda, üç beş kalemi geçmezdi.

1 — Opera; sahnesinde, adliye koridorları veya umumî telefonlar kadar rahat rahat feryad edilen bir yerdir.

2 — Bir hanımı operaya davetinizden mana murat edildiğinde, onu sıkıcı bulduğunuz açığa çıkar.

4 — Operada eğlencelik bulunmaz.

5 — Cebinde 25 kuruşu olmıyanlar oreya gidemezler. Çünkü vestiyer, ihtiyari değil mecburidir.

Sizin anlıyacağınız, benim opera hakkındaki malûmatıma, hareket memurlarının trenlerin gidiş - geliş saatleri hakkındaki malûmatları kadar güvenilirdi. Geçenlerde bir fırsat çıkmasaydı, böyle sürüp gidecekti de...

Ama, başından anlatmalıyım ki, bir şeye benzesin.

Efendim, herkesin bir tiryakiliği, vazgeçmediği bir tarafı vardır. Bu iptilâ, kadın da olabilir, politika da... Bazı kimselerin tiryakiliği daha az zarar vericidir. Kumar gibi, mavi ispirto içmek gibi... Benimki de, futbol maçları üzerine bahse girmek...

Geçen hafta içinde bir akşam, Karpiş'de içerken gene bahse girdik. Ve nasıl olduysa kazandım. (Yani tutmuş olduğum takım kazandı.)

Gelgelelim, iş tediyat bahsine dayanınca, bizim arkadaş, bir bütçe encümeni azası pozuyla, kibrit cebi de dahil bütün ceplerini tersine çevirdi. Üzerinden çıkan şeylere bir göz attım. Sarı kart, basınca yanmaz bırakınca sönmez bir perişan çakmak, iki tane kirli mendil ve yeni başlıyacak bir operanın ilk gecesine parter bileti... Arkadaşın, 1959 yılı Ağustos ayının ilk haftasında, borcunu mutlaka ödiyeceğine dair ettiği yeminlere yan çizip, bileti aldım.

⁂

Bileti almıştım, almıştım ya, orta yerde selvi boylu yeni bir dert belirmişti. Gerek gazetelerdeki ilânlarda, gerekse biletin sağ alt yanında yazılı, sevimsiz bir satır: (Gala gecesi parterde kıyafet mecburidir.)

Önce, bu kıyafetin ne mene bir kıyafet olacağını sorup soruşturdum.

Hanımlar için tuvalet, beylerde de, smokinmiş... Adım Halûk, hormanlarımın faaliyeti de normal olduğuna göre, smokin adı verilen şey ve gerekli aksamı ile tanışmam şart olmuştu.

Hani, yeryüzünde vücut ölçüleri eşsiz bir SOPHİA LOREN var derler ya, inanmayın. Bütün tanıyanlar da bilir ki, benim vücut ölçülerim de onunki kadar emsalsizdir. Bu sebebden bulup buluşturduğum ve kuşandığım o siyah elbise-

li halimi görenler, beni 52 kiloluk vücudumla çıplak görmüşten beter oldular. Ama aldırış etmedim. Alt tarafı seyirciydim. Millet etrafına değil sahneye bakacaktı.

Yanılmışım. Hem de fena yanılmışım. Meğer insanların, Opera denilen yerde de en fazla kullandıkları azaları, anahtar deliklerinde ve plâj kabinelerindeki çatlaklarda kullandıkları azalarıymış. Smokinim vardı. 25 kuruşum da vardı. Bu sahada salâhiyetli bir mahfilden, oynıyacak olan operanın bestekârı hakkında hayli malûmat da edindim. Meselâ hangi partidendi? Sarışınları mı severmiş, esmerleri mi?

Tuttuğu futbol takımı?...

Olur a, sigara içmeğe çıktığımda bir tanıdığa rastlardım. O zaman, ideal bir opera müşterisi olduğumu ispat edecektim.

Kızılay'dan bir troleybüse atladım. İşin içinde aksayan bir taraf olduğunu da orada hissettim.

Millet dönüp dönüp bana bakıyordu. Anlamıştım. Kıyafetimi yadırgamışlardı. Meraklarını gidermek için, biletçiye yüksek sesle:

— Operada ineceğim, dedim.

Adam:

— Operada durmuyor. Durak yukarıya kalktı. Hergele meydanında inersiniz, demez mi?

Biraz bozuldum ama elin cahiline uyacak değildim ya... Neyse, Hergele meydanına sapan sokak ağzında otobüsten indim.

Ben zaten yaradılıştan mahcubumdur. Bir de, Opera binasının kapısına varınca, istidatsız seyyar satıcılara döndüm. Hanımlardan bazıları galiba aceleden olacak, giyinmeyi unutmuşlardı.

Erkekler deseniz, sert kolalı gömlek yakalarından farksızdı. Yani rahatsız ve katı.

Artist olmadığını ancak eline elli kuruş verdiğim zaman anlıyabildiğim bir taze:

— Vakit var, dedi, Arzu ederseniz, fuayede sigara içebilirsiniz.

Gerçi biletim sadece opera içindi ama,

— USULDENDİR DEYİP BEN DE HERKESE UYDUM.

o dediği yer her neresi ise bir görmek hiç de fena olmazdı. Kalkıp, gösterdiği tarafa yürüdüm. Çok kömürcü ve kasap evi gördüm ama, hiç birinin salonu böylesine zengin ve zevkli döşenmiş değildi. Bütün gardroplarını üzerlerinde taşıyan bu hazırun ortasında halim, dört köşe delikte yuvarlak bir çivi manzarası arzediyordu. Bir sigara tablası, bir şemsiye ve boş bir sürahi bu salonda benden daha önce göze çarpardı. Ortalık, ana baba gününe benziyordu. Uzun zamandır karısını görmemiş kocalar, nişanlısını anne ve babalarına takdim eden genç kızlar, velhasıl bir âlem...

— İSTER İSTEMEZ BİR KAÇ KONUŞMAYA KULAK MİSAFİRİ OLDUM.

Maamafih, falanca beyin pek tatlı tasavvurlarla kimin etrafında dolaştığı, filân hanımın iç çamaşırlarının rengi ve bu emsâl önemli bazı şeylerden bahsetmek benim işim değil...

İster istemez bir kaç konuşmaya kulak misafiri oldum. Kendisi gelmeyip de, sadece üzerindeki tuvaleti operaya göndersе, gene maksadını yerine getirebilecek bir hanım, meşhur bir yabancı ressamın son eserinden bahsediyordu.

Yalnız, ressamın adını, bu mevsim bütün yarışları kazanmış bir atın adıyla karıştırıyordu.

Nihayet vakit gelip çattı. Sonradan, uvertür denildiğini öğrendiğim zararsız bir gürültüyle perde açıldı.

Mevzu, her gün gazetelerde okuduğumuz alelâde zabıta haberlerinden farksızdı. Sonu, karakola bağlanan bir aşk hikâyesi...

Bir aralık etrafıma bakındım.

Şaşırdım. Bilmem, neden bu beyler ve hanımlar için kıyafet mecburidir derken, kıyafetin pijama veya gecelik olduğunu tasrih etmezler.

Usuldendir deyip ben de herkese uydum. Gerçi, vakit hayli erkendi ama, sahneden gelen seslerin de yardımıyla her geceki adetimi bozdum.

Uyandığım zaman, bir hâdise falan var zannettim. Benim, kırılan kapı ve pencerelerin sesi sandığım, final müziğiymiş meğer. Gürültülüydü, çekilmezdi ama, ne de olsa sondu.

Zaten bir operanın en iyi yeri de sonudur.

Artık, hiç bir eseri kaçırmıyan müdavimleri kadar, ben de opera bahsinde söz sahibi sayılırım.

Netice itibariyle, benim sadece bir kere gitmiş olmamla, onların muntazaman devamı arasında pek fark yok... Tabii, terzilerinin günden güne değişen mali durumları müstesna.

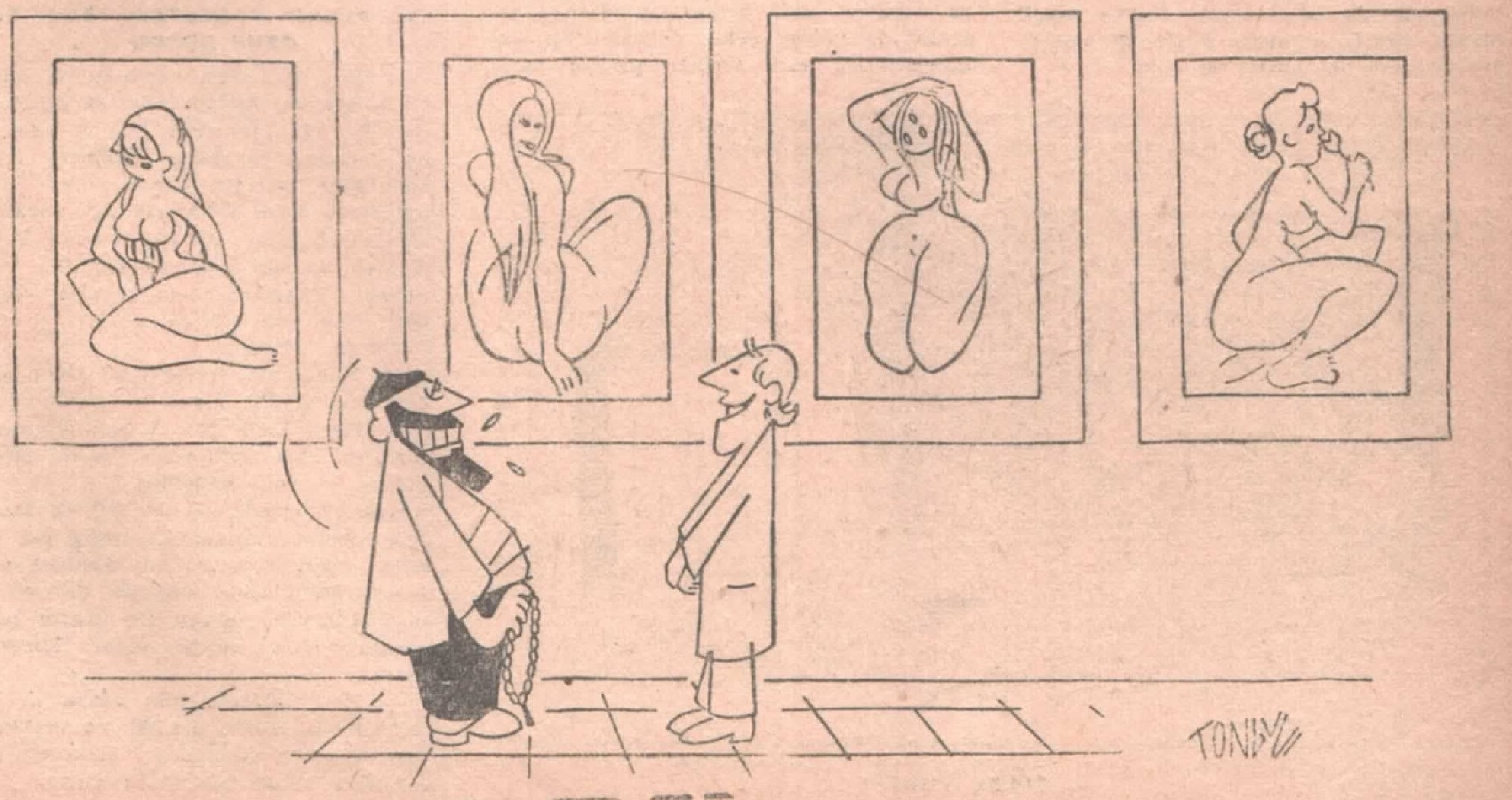

— DÖRDÜNÜ DE ALIYORUM.

GÖRGÜ

DOLMUŞA BİR ADAM

HASB - EL - KADER

REFİ CEVAT ULUNAY

Grupu galeyana getirerek kabineyi düşüren ve haklarında meclis tahkikatı açılmasına sebebiyet veren üç sabık vekil, mecliste tahkikat kararı verilen celsede birer birer kürsüye gelerek meb'usları tenvir maksadı ile izahatta bulundular. Evvelâ ticaret vekili Sıtkı Yırcalı konuştu. Dedikodu mevzuu olan mes'elelerde Vekâletinin hiç bir dahli ve tesiri olmadığını söyledi.

Arkadan Hariciye vekil vekili ve döviz komisyon reisi Fatin Rüştü Zorlu geldi. Bu zat Hariciye vekil vekili olmasına rağmen falso konuşan ve cümlelerindeki zaf-ıtelifle sürç-i-lisan yapan bir vekil vekilidir. Meselâ «milletin menfaatini» kasdedn sözüne öyle bir şekil vermiştir ki bundan sanki Hükûmet müteneffi olacakmış gibi bir mâna çıktı ve tabii kıyamet koptu. Grup şahlandığı zaman mebuslardan biri:

— Amerika'da da böyle konuştuğu için olacak ki istikraz muvaffak olamadı.

dedi ve tam yerinde bir söz söylemiş oldu.

Üçüncü söz alan sabık Maliye vekili Hasan oPlatkan oldu. Söylediği cümleler arasında en hazini şu oldu:

— Bir adam bir adamın hasbelkader bacanağı olursa bu bir suç mudur?

Haşa. Bu, hiç bir zaman suç olmaz. Fakat bu bacanağın hasberkader, Beş bin lira sermaye ile teşkil ettiği şirket — rivayete nazaran — bir kaç sene içinde Elli milyon kazanırsa o zaman hasbelkader böyle dedikodular meydana çıkadr.

Zaten bunlar kaderin cilveleridir. Bir vakitler bir zata hasbelkader birader olan bir zat hakkında da neler söylenmedi ki... Hattâ!

— Memlekette ticaret yok deniliyor. Halbuki bizim sakat birader bile bu kadar servet yaptı.

kabilinden mırıltılar da olmuştu.

Siyasette hısım akraba, siyasiî şahsiyetlerden ziyade rol oynuyor.

Sadrâzam Mahmut Nedim Paşa «şaşılığından» kinaye «kör Mahmut Paşa» diye anılırdı. Mahmut Nedim paşanın biraderi Şehremini Ahmet bey de sağırdı. Ahmet beyin oğlu bir kaside yazıp Sadrazam Keçeci zade Fuat paşaya takdim eder. Paşa okur, şairi şöyle taltif eder:

— Tabiat-ı-şiiriyenizi tebrik ederim. Bu kasideyi amcanız görebilirse, pederinizde dinleyebilse sizinle ne kadar iftihar ederlerdi.

Meclis tahkikatı açıldıktan sonra vaziyet inşallah tavazzuh eder. Fakat burada hatırıma eski Şehremini Mazhar paşanın bir fıkrası geldi. Şehremaneti memurlarından biri Mazhar paşaya karşı cephe alır. Tabiî azledilir ve her tarafa istid'alarla müracaatta bulunur. Bab-ı Âli memurin kalemi müdürü:

— Efendi, der, beyhude uğraşıyorsun, hiç bir şeye muvaffak olamıyacaksın, ben tecrübe sahibiyim, sözümü dinle, Mazhar paşaya dehalet eyle...

Mağdur zat:

— Ne demek efendim, der, kanun var.

Müdür:

— ALLAH KAHRETSİN, BU SAAT GENE DURDU.

— Dur, der, sana kanunun ne olduğunu anlatayım: kanun örümcek ağına benzer. Bu ağa bir sinek hücum ederse onu delemez, yakalanır. Örümcek de hemen iner, Sineğin kanını emer. Amma bir serçe kuşu saldırırsa ağı paralar, o bir tarafa geçer. Bu işte Mazhar Paşa örümcek, kanun Örümcek ağı, Sen de Sineksin. Yakalanacaksın, kanını emecekler... yine sen bilirsin.

Memur. düşünür:

— Haklısınız Beyefendi, der, amma çok ileri gittim. Şimdi ne yapalım?

— Yarın bana gel de seni paşaya götüreyim, etek öptüreyim. Dediği gibi yaparlar, mes'ele halledilir.

İmdi... Hasbelkader bu büyük zata intisap yahut sıhriyet kesbeden bir adam kolay kolay halkın tân-ü teşniinden kurtulamıyor. Mazhar paşanın damadı açık olan köprüden araba ile denize uçtuğu zaman ne ona ne hayvanlara kimse acımamış:

— Herif ahirete bile araba ile gitti, demişlerdi. Allah şimdiki bacanakları öbür dünyaya gadillakla seferden saklasın. Zira kimse rahmet okumuyor.

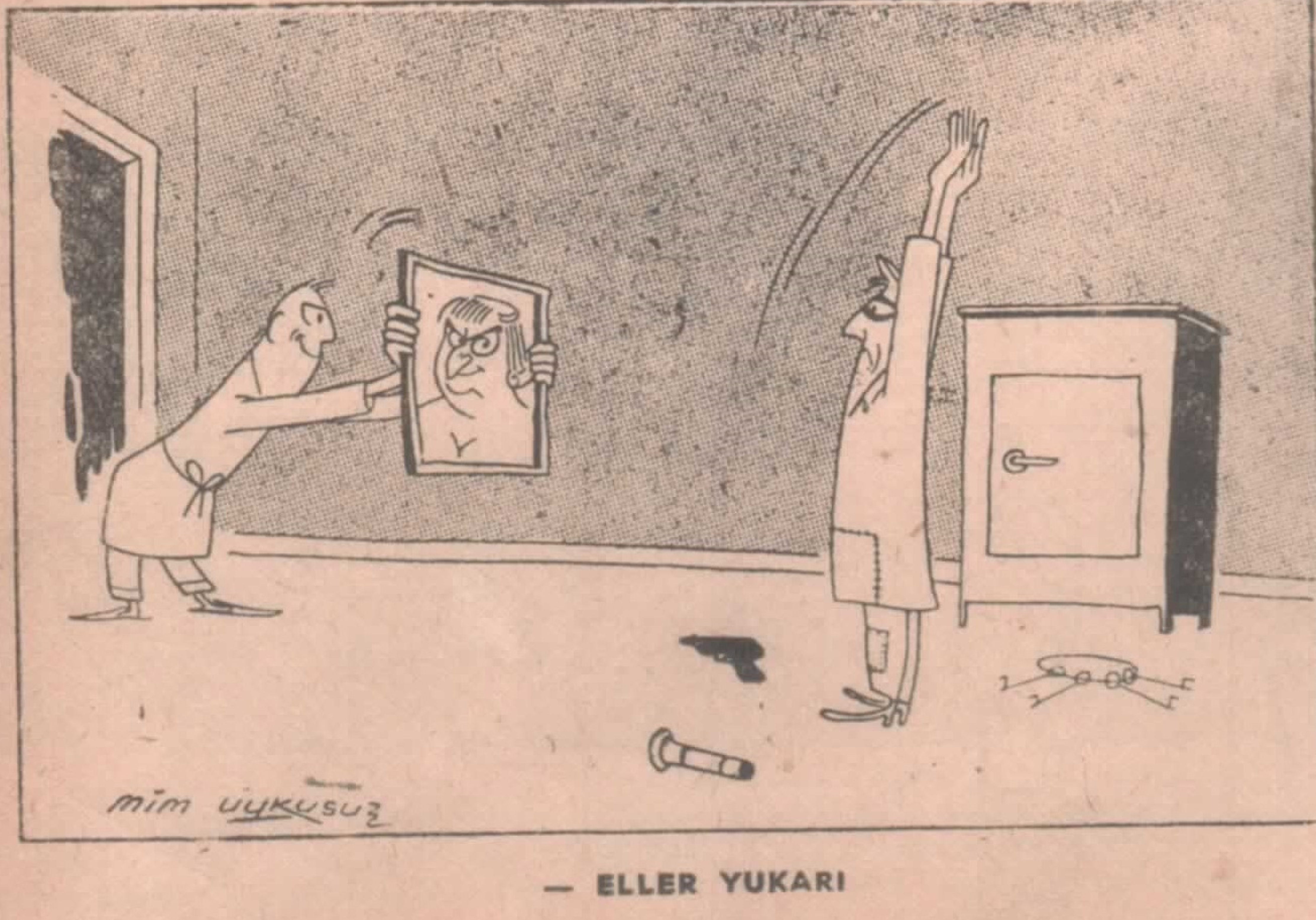

— ELLER YUKARI

BABANA SOR

İŞİN İÇİNDEN KENDİ KENDİNE ÇIKAMAZSAN BABANA SOR.

H. MATİSSE

YAZISIZ

L. M. «Ortaköy» — Efendim geçenlerde Ortaköye gitmek üzere Beşiktaştan tramvaya bindim. Tam Yıldız Parkı hizalarında birden tramvayda tiz bir ses yükseldi. «Ulan kereste önüne bak ayağımın kalıbını mı alacaksın? Ona daha kültürlü bir ses cevap verdi «Ağzını topla, yoksa fena olursun ben kimim biliyor musun?» Bu sual üzerine tramvay halkı düşünceye daldı. Acaba o kimdi?

Bu sualin cevabını size tam olarak veremiyeceğim için affedersiniz. Bir kere ben orada yoktum. Sonra belki görsem bile o adamı tanımam. Fakat bütün bunlara rağmen bu suali soran adamların kim olduğu pek merak edilmez. Çünkü çok basittir. Meselâ en ufağından Ocak Başkanı yahut bir kasap veya bir Umum Müdür, bir manocu olabilir. Mebus da olması ihtimal dahilindedir. Fakat bütün bunlara rağmen o adamın kim olduğunu merak ediyorsanız yarın bir gazete alın, orada kim olduğu muhakkak belli olur.

Fazıl S. «Amasya» — Geçenlerde gazetelerde aya gitmek isteyenlere bilet kesiliyor diye bir haber okudum. Acaba nerede bu biletlerden bulabilirim.

Vallahi pek kat'î olarak bilmiyorum amma Amerikada olacak.

Mamafih galiba Topkapıda da aya gitmek isteyenlere bilet kesen biri vardı. Ama geçenlerde onu yakalayıp hapse attılar. Çünkü kestiği biletler Tekirdağ otobüs biletleriymiş. Her neyse bende istediğin biletlerden bir tane var. Sana 1500 liraya satarım.

O biletle Yeşilköyden tayyareye binersin. Tayyare **seni** 3000 metrede indirir. **Orada** indikten sonra **Amerikadan** aya giden Rokete binersin **Sen** bana 1500 lirayı gönder **ben** sana bileti gönderirim. **Vallahi senin hatırın için bunu yapıyorum. Yoksa ben gidecektim. Neyse sana kısmetmiş hayırlı yolculuklar.**

YAZISIZ

HAMİYET HANIMDAN İCLÂL HANIMA

Adnan Veli'den Mektuplar

İki gözüm kardeşim, hakikatli hemşirem İclâl hanım,

Dün değil, evvelsi gün, sizin yanınızdan ayrıldıktan sonra dosdoğru eve gelip bizim kızı dizimin dibine oturttum. Hani sizinle konuştuğumuz lâflar var dı ya, işte onların hepsini, enine boyuna anlattım. Şimdiki zamanda hercailikten hiç bir fayda gelmedikten başka, zarar geleceğini söyledim. Ama, bizim kızın baharı başına vurduğu için, kulağına da kolay kolay lâkırdı girmiyor.

Siftah bana, Hüsamettin'in boyunu posunu sordu. Sonracığıma, kaşını gözünü sordu. Gıravatını sordu, saçını bıyığını sordu. Đansını sordu. En sonnunda da «şimdi bir karar veremem» diyerekten işin için den çıkıverdi. Doğrusunu istersen, şimdiki zamanın terbiyesi çiklet sakızı ile başlıyor. Daha, doğru dürüst abdest almasını bilmiyen kızlar, Medine devesi gibi maç maç sakız çiğnemeyi marifet sayıyorlar. Benim anladığıma nazaran, benimkinin aklını çelen Müjgân isminde bir aşifte var. Bu müjgân dedikleri, terbiyesi makbul terbiyelerden olmadığı için, serbestliğe fazla dadanmış. Akşam ezanından sonra evinin önünde, yarım düzüne kopuk ıslık çalıyor. Bizimkini de naylon giymeye alıştıran o yelloz. Neyse, işin o tarafı başka dert. Gelinlik kızı, kilere kitleyecek değilim a.,

Hakikatli hemşireceğim, ben sizin iyiliğinizi, vicdanınızı, dün yalar durdukça inkâr edemem. Kıza da zaten bunları anlattım. Dedim ki: «Şimdiki zamanın kopuklarına hiç güven olmaz. Bir akşam eve gelerek başını iki ellerinin arasına alıp da encamını düşünmiye başladığın vakit, ben sana sorarım» dedim. «Ah anneciğim, bana bir içimlik Kızılay kinini buluver» diyerekten, kalkıp ayaklarıma kapanmış olsan bile yerimden kımıldamam. İki bacağımın arasına fındık faresi girmiş olsa bile, vallahi gene de kımıldamam» dedim. «Aklını başına devşir» dedim. Sonracığıma da, oturup Hüsamettini medhettim. Beyoğlunun Balık pazarında koskoca zerzevatçı dükkânı açmış, iki tane de çırağı var » dedim. O vakit kız, «dünya yıkılsa ben zerzavatçı ile evlenemem» diyerkten, hop oturdu, hop kalktı. «Kız» dedim, «Bu zerzavatçı, senin bildiğin gibilerden değil» dedim. «Demokrat Partide koskoca bir kaydı var mış. Kumseri, polisi karşısında elpençe divan duruyormuş. Belediye, melediye ona diş geçiremezmiş. İstediği fiyata alır, istediği fiyata satarmış,» dedim. Böyle lâflar kızın aklına girmiyor ki.. Onun kocası ince adam olmaıymış, dans bilmeliymiş. Sonra da zengin olmalıymış. Hele «zengin olmalıymış» deyince enikonu tepemin tası attı. Kıza dedim ki: «Kız» dedim. «Bu Hüsamettin denen zerzevatçının istikbali çok zengin» dedim. «Bir gün gelecek, parasının haddi hesabı olmayacak» dedim. Sonra da bir attım. Dedim ki: «Şimdi Angara'da bir kanun yapıyorlarmış. Bu kanun adı sopa kanunu imiş. Artık hırsızlık yapanı mapusanede yatırmıyacaklarmış. Sopanın altına yatırıp, mahkeme ilâmında kaç sopa yazıyorsa, o kadar vuracaklarmış. Memleketin her bir tarafında hırsızlık alıp yürüdüğü için Hükümata da kolay kolay sopa yetişmezmiş. Helbette yetişmez. Bunun İzmiri var, Bursası var, Konyası var, Eskişehiri var,. Koskoca Türkiyenin memleketi saymakla bitecek değil a.. Düşün bak bir kere. Bu kadar memlekete kaç kamyon sopa lâzım.. Bu Hüsamettin çok akıllı bir adama benziyor. Sopa kanunu çıkmadan önce, bir koşu Angaraya gidip Meclisin kapısında nöbet bekleyecekmiş. Kanun çıkar çıkmaz, Ednan Menderes'in otomobilinin önüne geçip duracakmış. Ona diyecekmiş ki, beyim diyecekmiş. Mahkemelere ne kadar sopa lâzımsa, bunu benden alın. Ben partinin yabancası değilim, diyecekmiş Eğer bu iyiliği bana yaparsanız, ben de size çok güzel bir iyilik yaparım diyecekmiş. Ednan Menderes o vakit meraka düşerekten, sen bana ne iyilik yapabilirsin? diye soracakmış. Hüsamettinde diyecekmiş ki, bu Mecliste son zamanlarda sizin canınızı sıkanlar çoğalıyor. Ben size, ucu topuzlu, altın saplı, uzun bir sopa hediye edeceğim. Mecliste temsil, Osman Bölükbaşı olsun, Hüseyin Balık olsun, Hamit Şevket olsun, fazla gevezeleşmeye baş ladılar mıydı, sopayı ucundan tutup bunların kafalarına birer topuz vuruverirsiniz, dilleri içeriye kaçar. Siz de buna karşılık, Adliyenin sopa müteahhitliğini bana verin, diyecekmiş. Hüsamettinin demesine bakılırsa, Ednan Menderes bu işe sevincinden bayılıverecekmiş. Pek âlâ, sopa müteahhitliğini sana verdim, diyecekmiş. Ondan sonra da Hüsamettin 12 kamyon dolusu sopa yapıp mahkemelere teslim edecekmiş. Bu işin tas tamamına 120 bin lira kârı varmış. Artık, aklını başına devşir diyerekten, hepsini benim kıza anlattım.

Sevgili hemşireciğim. Bizim kız bu lâfın üzerine biraz düşündü. Sonra da; «Anneciğim, bana iki gün müsaade et» diyerekten mühlet istedi.

İşte hakikatli kardeşim, hali keyfiyet böyle böyle.. Ben şimdi kızın cevabını bekliyorum. Bunu da size, gelecek mektubumda yazar, neticeyi bildiririm. İnşallah sizin sayenizde, hayırlısı ile bu yuva kurulur da biz de evlât mürüvvetini görürüz.

Baki iki gözlerinden öper, Cenabı Hak'tan selâmetinize dualar ederim, hakikatli İclâlciğim..

Dünya Ahret kardeşiniz
Hamiyet

DAVUT: Davut, kısa boylu, bakışlarında iftar topunu bekleyen bir heyecan bulunan, umumiyetle başında kıyafet konununa aykırı bir bere taşıyan, her haliyle insana türbe yeşilini hatırlatan, cami avlu. su, mezarlık, mescit, minare gibi kelimelerle çok alâkası olan, ekseriyetle bedesten içi, antikacılar, sahaflar çarşısı, Eyüp gibi yerlerde dolaşan, karısından başka gördüğü her üç kadına her an koca nazariyle bakan, kadınların mahrem yerlerini bildiği dualar sayesinde kolayca görebilen, patlıcan dolması ve tulumba tatlısını çok seven, «Şeriatın kestiği parmak acımaz» dediği halde parmağı kesildiği zaman feryadı basan, üstünde bir camiyi dolduracak dini malzeme taşıyan, Kubilay hadisesi gibi bir adamdır. Davut'un heykellere karşı pek sempati duymadığı da söylenir.

STRADİVARİUS

Mr. Foster Dulles İngilterede muhafazakâr partinin sosyal icraatı hakkında fikrini soran gazetecilere:

— İngiltere, demiş, bir kemana benzer...

Solda tutulur fakat sağla çalınır!

Bit Pazarı

DERLEYEN : ESKİCİ

EN İYİ OKUL HAPİSHANEDİR

Aligarh,, Hindistan. Buradaki Üniversite öğrencilerine bir demeçte bulunan Hindistan Başvekili Pandith Nehru demiştir ki:

«Dünyada tahsil görmek ve tefekküre dalmak için hapishaneden daya iyi bir yer yoktur.»

(Tan)

BİZİM MONROE'LAR

İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesine, Üniversite gençleri tarafından «Marilyn'ler Fakültesi» adı verilmiştir. Buna sebep, Hukuk Fakültesindeki kız öğrencilerden bir çoğunun Marilyn Monroe'yu taklit etmesi ve birkaçının da bu işte muvaffak oluşudur.

BİZDE DE YAPILSA

Bir müddetten beri Boston - Newyork arasında işliyen trenlerde aksaklıklar olduğunu müşahede eden Boston Başpiskoposu, geçen Pazar günü büyük kilisede yapılan âyinde halktan trenlerin Boston'a vaktinde gelmesi için tanrıya niyaz etmelerini istemiştir. Bu dua kabul edilerek trenler Boston'a vaktinde gelmeğe başlamış bulunmaktadır.

(Tan)

MEZARLIĞA GİREN OTOBÜS

Mustafa Kemal Paşadan hareket eden 41 plâkalı şoför Hüsnünün idaresindeki yolcu otobüsü Bursaya gelirken Başköy civarında rotu kırılmış ve otobüs mezarlığa girerek mezar taşlarına çarpmış, bu sadme neticesinde 11 kişi yaralanmış otobüsün sahibi ve şoför Hüsnünün bir bacağı kırılmıştır.

(Cumhuriyet)

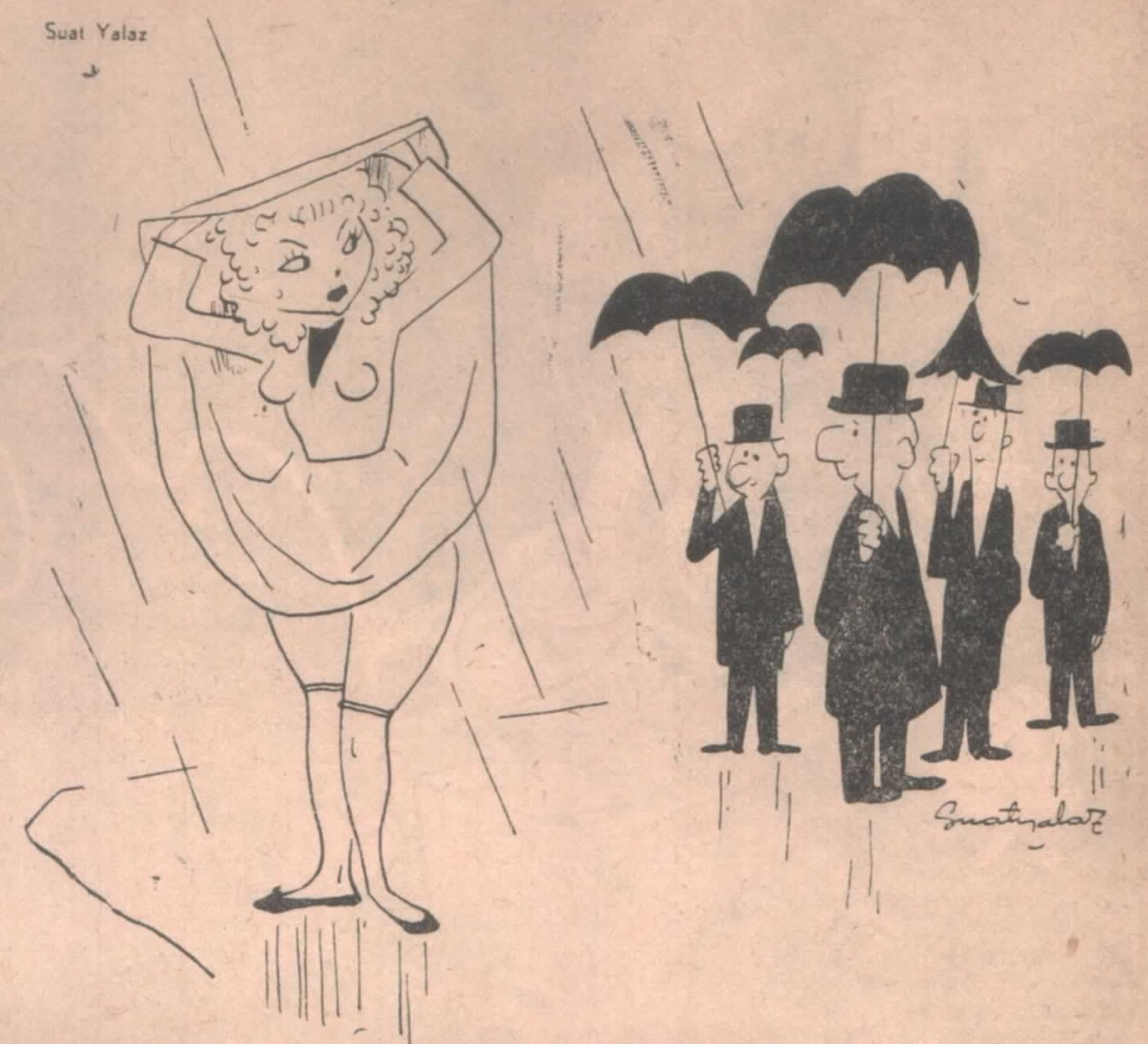

— NE KABA ADAMLAR HİÇ Bİ RI ŞEMSİYESİNE DAVET ETMİ-YOR!.

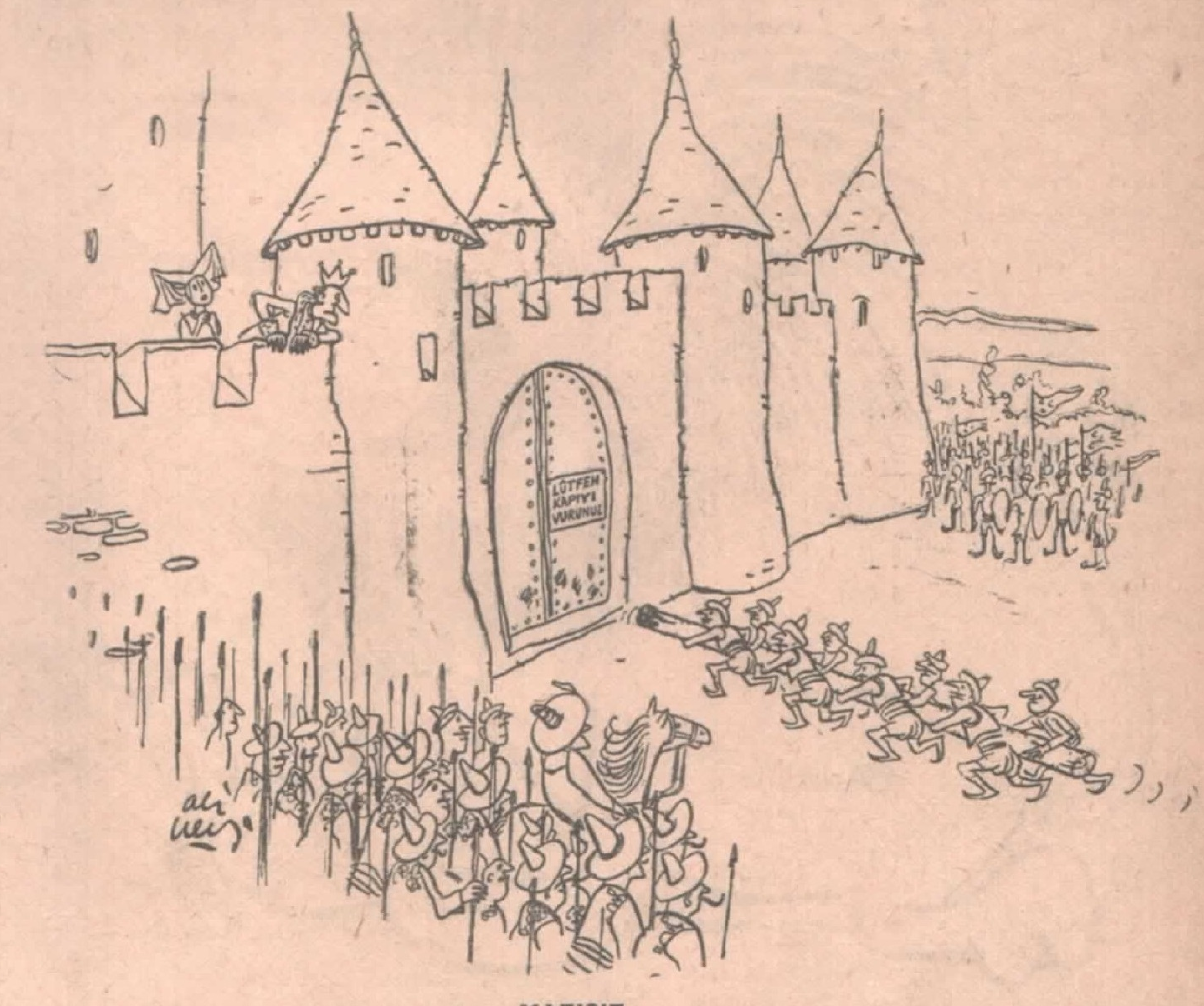

YAZISIZ

GRUP
SİRK MÜDÜRÜ
TÜRK PARASININ DEĞERİNİ DÜŞÜRMİYECEĞİM!
GİDİŞAT
4 CÜ MENDERES KABİNESİ
ZINK
ZART!
ZURT!
PAHALILIK
TURHAN - OĞUZ

İKTİDAR
VAATLER
DEMİRKIRAT

SPOR SAYFASI

HABERLERİ EN GEÇ VEREN VE TARAF TUTAN YEGÂNE SPOR SAYFASIDIR.

Hazırlıyanlar : Halit Kıvanç — Halit Talayer

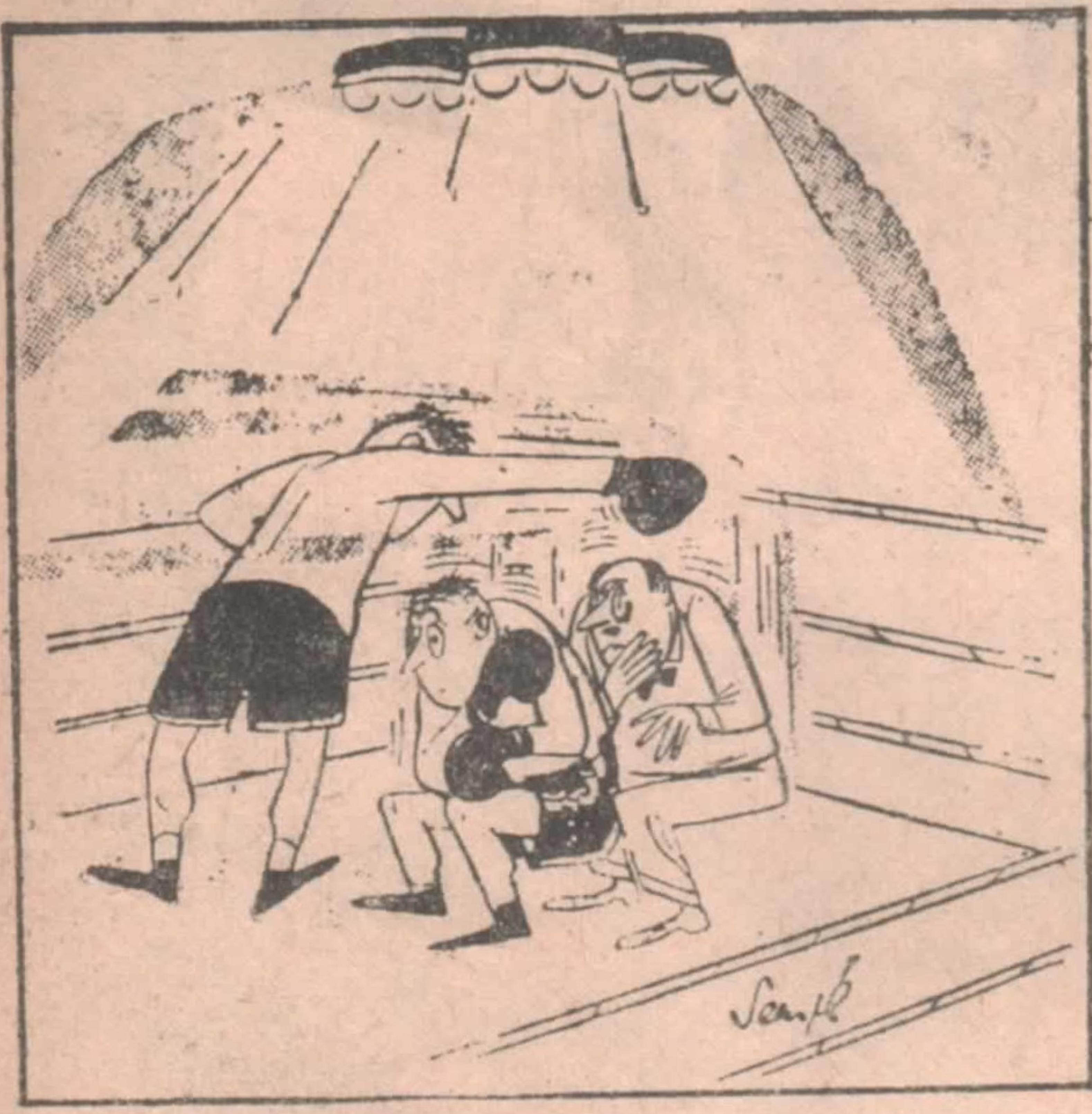

YAZISIZ

ELEŞTİRMECİ MAÇ YAZAR SA

O gün ayaktopu çarpışımını merakla bekliyorduk. Sonuçta bugün geldi ve biz de çarpışımı göreylemek amaciyle konuttan çıktık, Oysa bin güçlükle bindiğimiz istifley bizi tam dövüşmenin kapısında bıraktı.

Bekleteyden bir kazıklataç alıp rahatgeçirgenden içeri girdik. İyi bir yağışlı oturak için kazıklataç almamıştık. Çünkü ağzına kadar dolu.. Ortadaki «L» oturağı yani pistonlu oturak da tamamen dolmuş. Hem oraya girmek için göstergir gerek. Neyse şöyle bir yere iliştik.

Oyunbozay öttüreceğini üfledi ve oyun başladı. General Kasım onbiri eksik ekiple kovuşturuyor. Karşıtları ise tam kadro. General Kasım ortadan ineyi sıkı bir akın sağladı, fakat karşıt koruganın sol koruyanı topu taçladı. Ardından bir akın daha. Bu defa yuvarlangaç tutağın elerinde kaldı. Doğrusu bu tutak çok iyi ayaktopçu.

Sövüşgenler bağırıyor: «Yakınçekey, yakınçekey!.»

Fakat oyunbozay bu bağırtıları savsaklıyor ve yuvarlangaç ele değdigi halde yakınçekey vermiyor, sadece çifteçekey verdi. Direkönü karıştı, tutak çıktı, sol kenardan koşay olaganüstü bir başvuray attı, yuvarlangaç yırtılganlara giriyor, girdi: GİREÇ!

Böylece General Kasım takımı ilk girecini kazandı. Durun 1-0. Oyunbozay oyunu iyi uyguluyor, lâkin bayraktaçların kendisini hep şaşırtaç ediyor.

General Kasımlılar tekrar inişte.. Fakat oyunbozayın öttürgeci: Birinci bölenti sonladı, General Kasım 1-0 zafersel durumda...

BİR — İKİ — ÜÇ

Bir Beşiktaşlı: Bir forvet
İki Beşiktaşlı: İki gol
Üç Beşiktaşlı: Bir galibiyet

—

Bir Vefalı: Bir bozacı
İki Vefalı: İki Karagümrüklü
Üç Vefalı: Bir baraj

—

Bir Adaletli: Bir işçi
İki Adaletli: Bir pas
Üç Adaletli: İki pas

—

Bir Galatasaraylı: Baba Gündüz
İki Galatasaraylı: İki talebe
Üç Galatasaraylı: Bir şampiyonluk

—

Bir Kasımpaşalı: Bir bahriyeli
İki Kasımpaşalı: Bir kavga
Üç Kasımpaşalı: Üç centilmen

—

Bir Beykozlu: Kelle
İki Beykozlu: Bir ekerbiçer
Üç Beykozlu: Bir sürpriz

Bir Fenerli: Bir Kadıköylü
İki Fenerli: İki Fikret
Üç Fenerli: Bir ihtilâf

—

Bir Emniyetli: Bir polis
İki Emniyetli: İki sivil
Üç Emniyetli: Emniyetsizlik

SPORCU ŞAİR DİLİYLE

Markoş...
Hani şu tahtaboş
Gibi adam...
Fenerbahçeyi sarhoş
Edip bıraktı da...
Şimdi koş koş
Koşup şikâyete...
Boooş...

Dedin «Şampiyon yaparım»
Fenerbahçeyi...
Demedim «Takım yaparım»
Fenerbahçede...
Ama sen ne şampiyon yaptın,
Ne de takım...
Bekledik düştü kaç cemre
Hadi güle güle Markoş İmre
Hadi güe güle Markoş İmre..

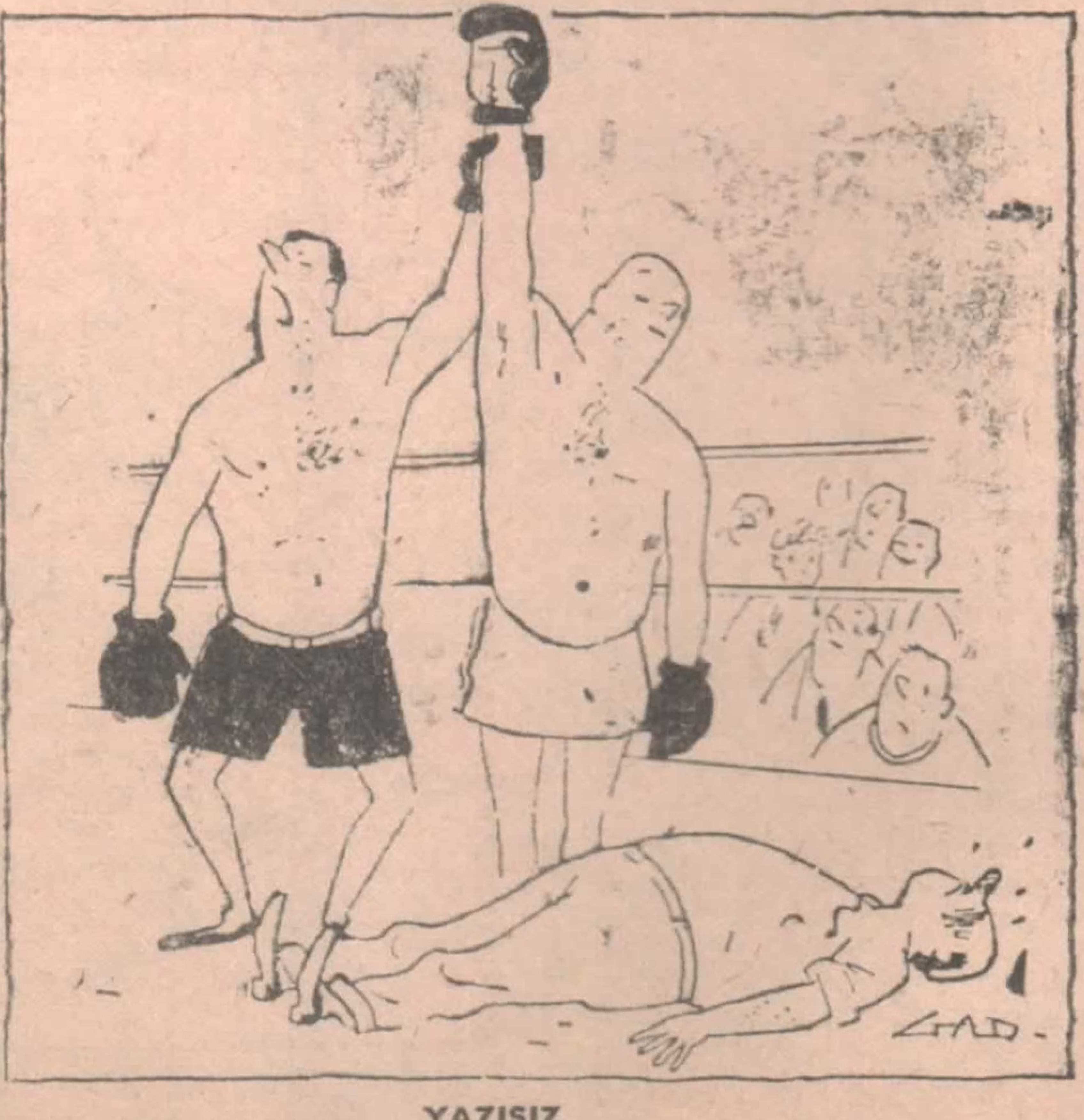

YAZISIZ

Demokrat Partili Maç Yazarsa

Tam bir kalkınma içinde olan Vefalılar 4-0'lık mağlûp durumda bulunuyorlarsa da, bu sıkıntı geçicidir. Muhalefet bittabi maçın bitmesine on dakika kaldığını söyliyerek Vefanın vaziyetini düzeltemiyeceğini iddia edecektir. Amma bu bozguncuların bozulduğu pek yakında görülecektir.

Vefalılar mükemmel bir baraja daha başladılar. Fakat o da ne? Millî Futbol birliğini bozmayı gaye edinen Galatasaraylılar bir gol daha attılar. Evet, vaziyet 5-0 Vefanın aleyhine.. Fakat bu geçici bir sıkıntıdır. N.tekim yeşil beyazlılar antrenörleri Giovanni'nin yeni bir barajı ile daha büyük kalkınma hamlelerine giriştiler.

Galatasaraylılar geçen sene şampiyon oldular. Bunu kabul ediyoruz. Amma kaç sene üstüste şampiyon olamadıklarını hangimiz unuttuk? Arkadaşlar, Galatasaray takımı kaç sene şampiyon olmadı, şimdi geçen sene şampiyon olmuş! Bu sene de devreyi birincilikle bitirmiş. Ne çıkar? Geçmiş yılarda kaç sene şampiyon olmadı ya.. Neden olmadı? Çünkü Halkçıların memleket sporunu kötü idare etmelerinden dolayı.. Bakın biz iktidara geldik, Sarı-Kırmızılı civanmertler hep şampiyon olmağa başladılar.

Bir akın ve bir gol daha: Şimdi Galatasaray altıncı golü de kazandı. Tabiî kazanırlar, çünkü kalenin arkasında Gündüz var. Neden Gündüz var? Zira memlekette yer yer aydınlıkta ondan.. Neden? Çünkü biz Demokrat iktidar olarak her yerde elektrik fabrikası açtık, yurt ışığa kavuştu, her köşe Gündüz oldu. Galatasaraylılar da Gündüz sayesin de 6.0 galip geldiler.

Mamafih Vefanın baraj sistemi ile yeni kalkınma hamlelerine hazırlandıkları şüphe götürmez. Kara düşünceler bunu da kötüleyeceklerdir. Hele İmam-Hatip Okulu takımı da lige iştirâk ettikten sonra, maçlar daha heyecanlı olacaktır.

Diğer taraftan haber aldığıma göre, maçın hakemi oyunu çok kötü idare ettiğinden maçın yan hakemleri hakkında bölgece tahkikat açılmıştır.

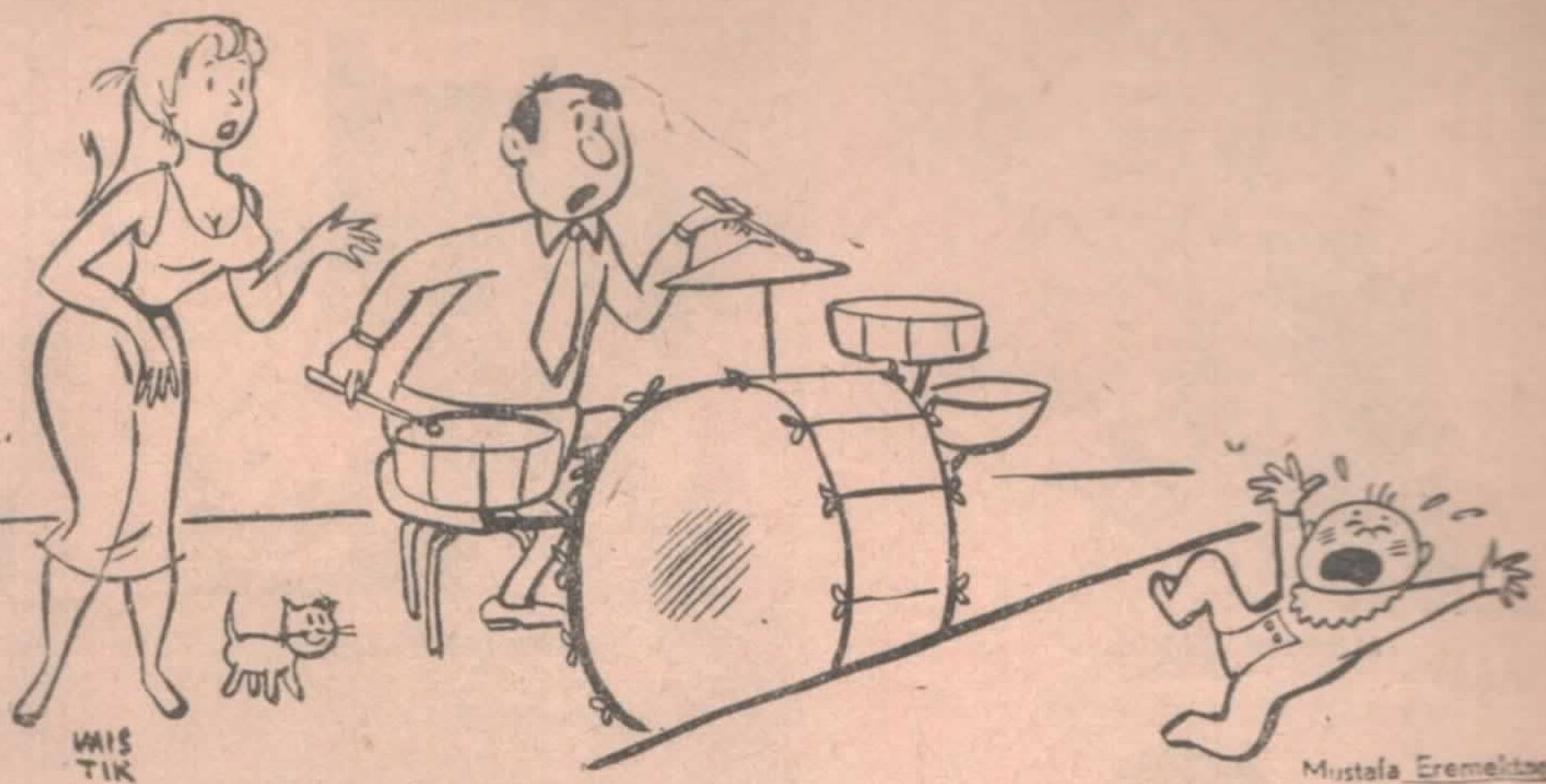

— İKİ SAATTİR NİNNİ ÇALIYORUM BİR TÜRLÜ UYUMAK BİLMİYOR.

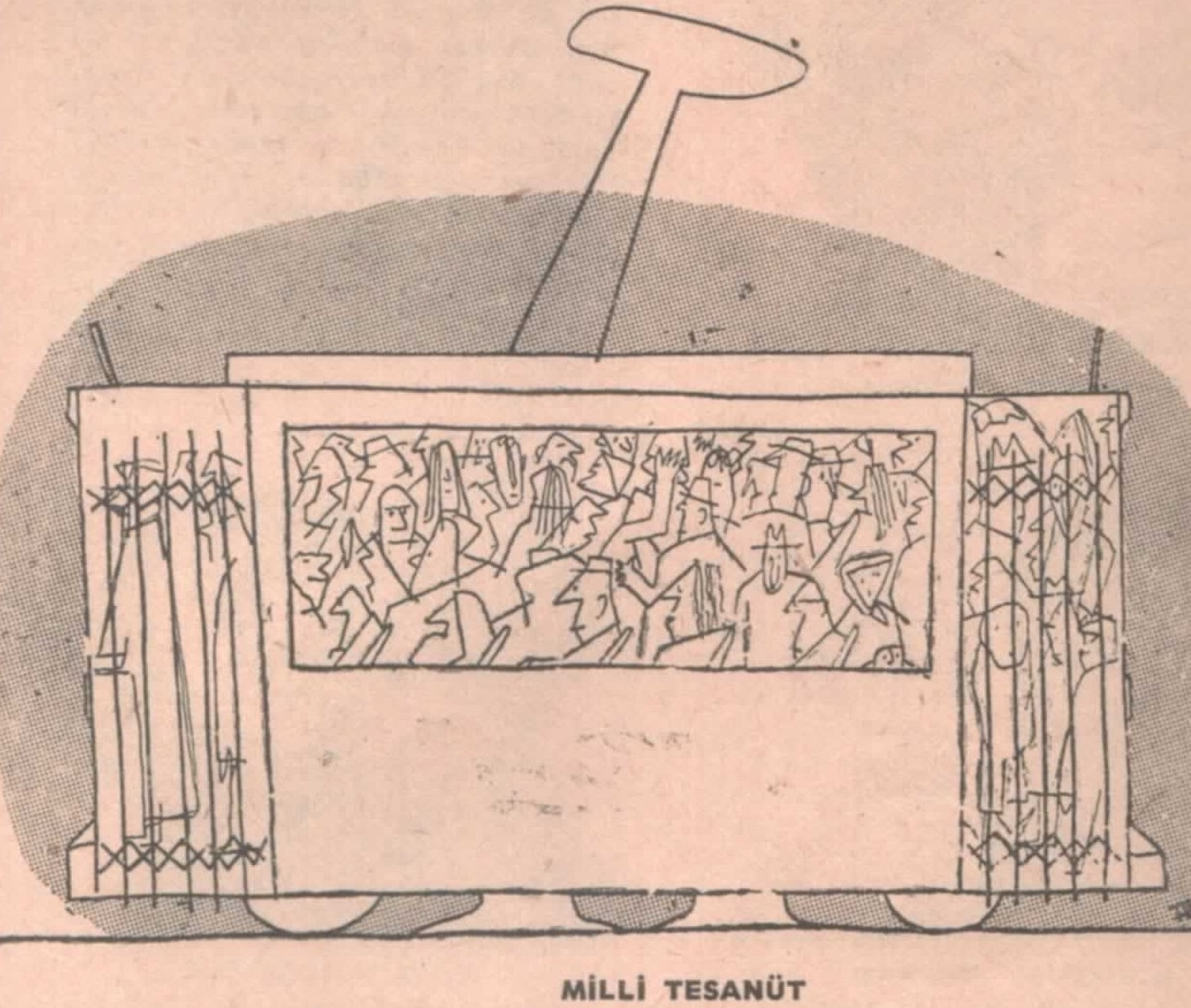

MİLLİ TESANÜT

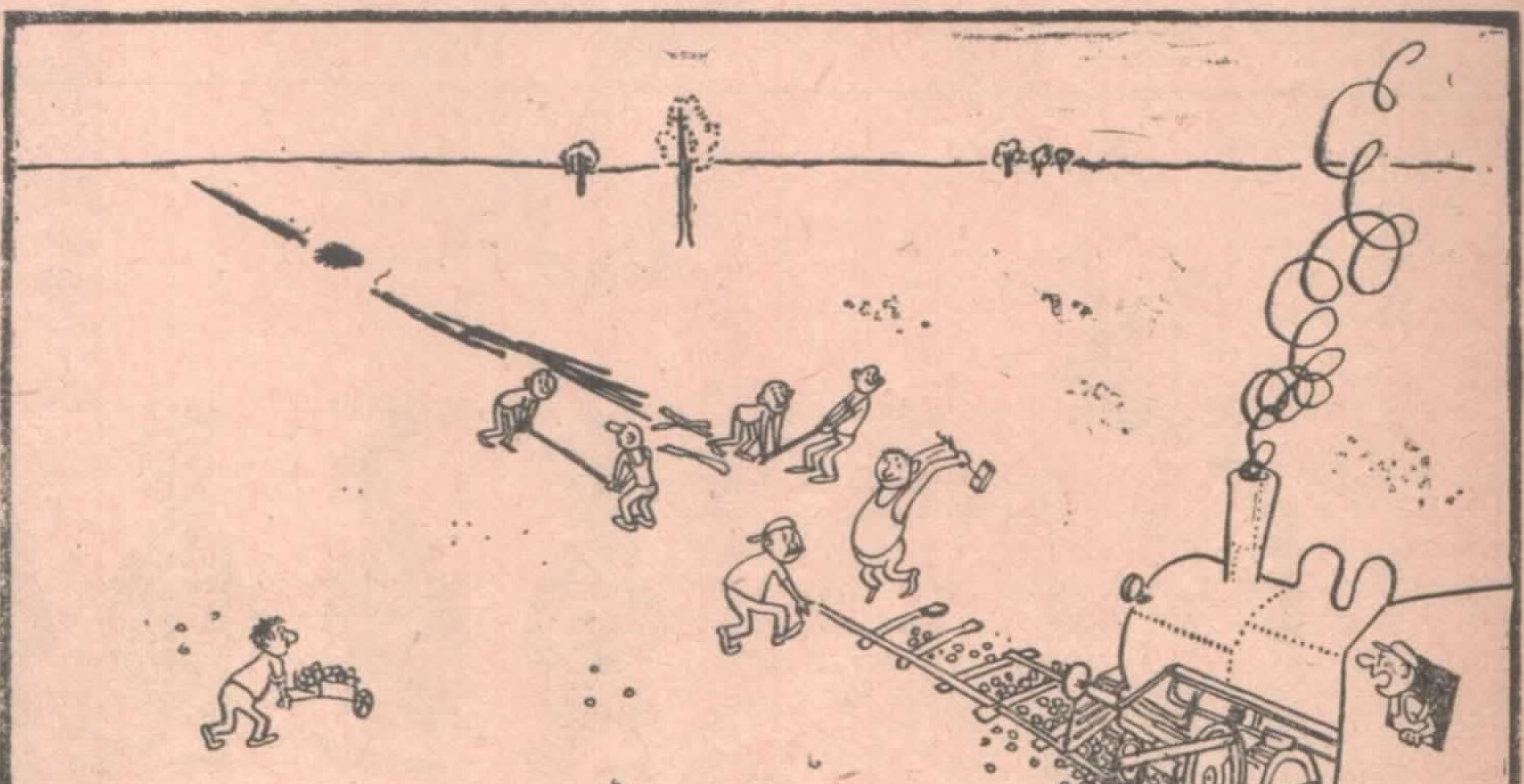

MAKİNİST — HEEY!.. ÇABUK OLUN, BU TRENİN EKSPRES OLDUĞUNU BİLMİYOR MUSUNUZ?.

MARTIN CAROL

FERNANDEL

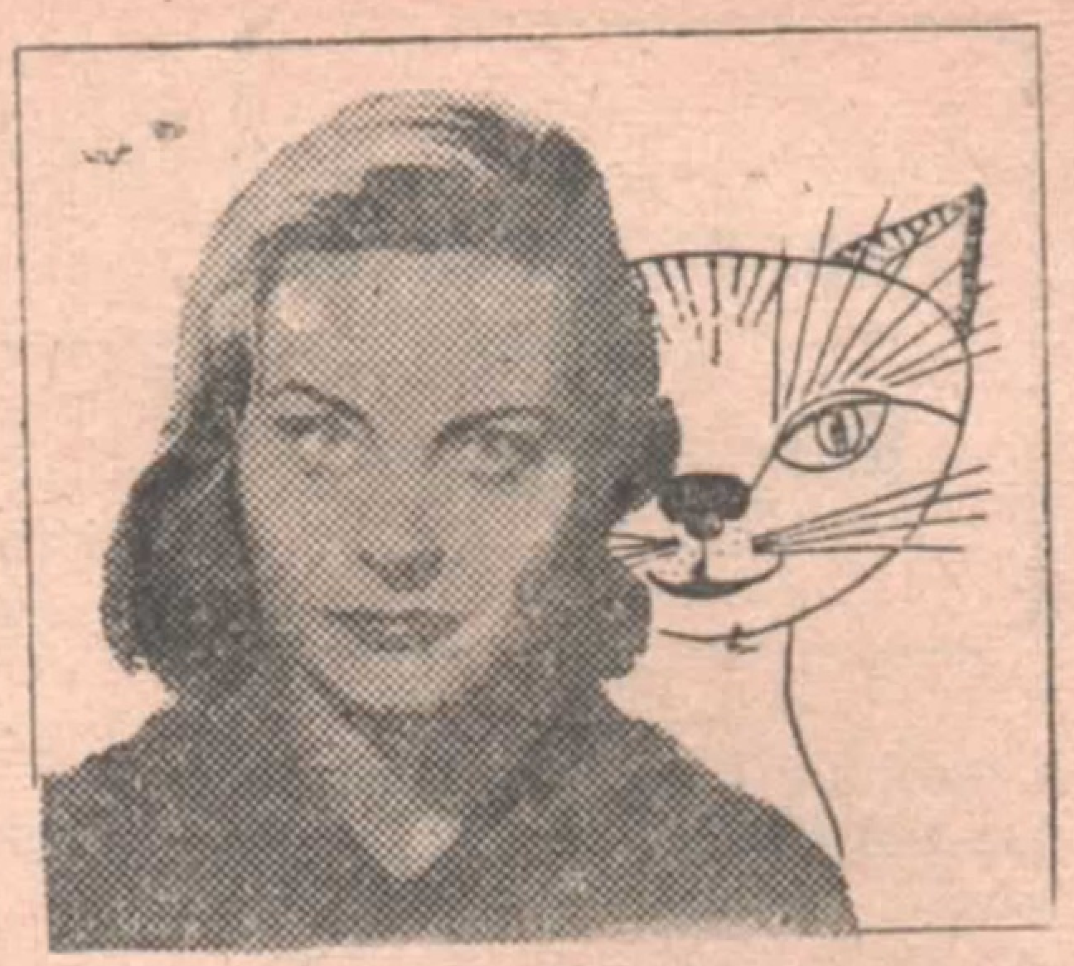

MICHEL MORGAN

HAYVANLAR VE İNSANLAR

Bu sayfada gördüğünüz benzetmeler bir Fransız karikatürü ustasınındır. Darwin teorisine fırçasıyla hizmet eden bu karikatürcünün çizgileri dolmuşçulardan bazılarını hevesiendirdi. Bizim memleketin meşhurları üzerinde etüdlre başladılar.

Netice müsbet olursa dolmuş'un ileriki sayılarında okuyucularımıza sunacağız.

GİNA LODLABRIGIDA

MARLYN MONROE

HUMPFERY BOGART

PİERRE BRASSEUR

JEAN MARAİS

Tonguç

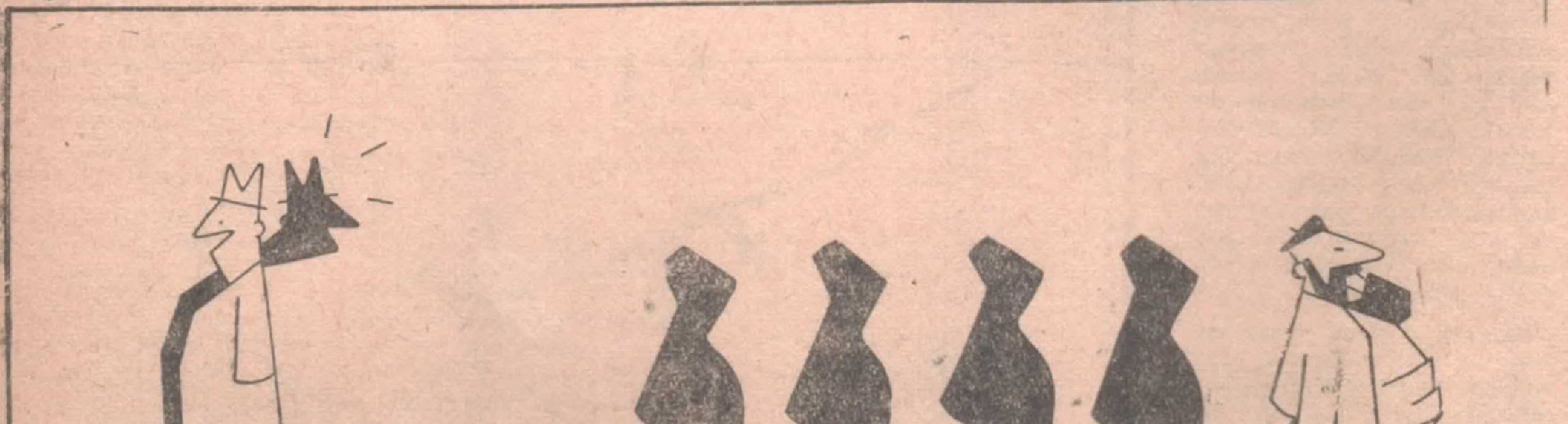

AHMET BEY VE GÖLGESİ

CHONDROPTERYGIEN

YAZAN : ANDRE DAHL
ÇEVİREN : EROL KANDİYAR

Bana verilen emir üzerine 13 numaralı ekspresin yaptığı kıza hakkında enince teferruatına kadar tahkikata giriştim. Makinist Carrel'i, ocakbaşı Bernardini'-yi, kondüktörü, ve yolcuların mühim bir kısmını sorguya çektim. Deliler gayet sarihti. Ekspres tam vaktinde Lyon garından hareket etmişti ve iki birinci sınıf, üç ikinci sınıf vagondan, bir erzak vagonundan, ve amerikalı turistleri taşıyan yataklı bir kompartımandan müteşekkildi. Bu sonunculardan hiç bir şey öğrenmek kabil olmadı, çünkü diğer vagonlardan ayrı idiler.

Vaka şöyle cereyan etmişti:

Kazadan az evvel Laroche, adında genç ve güzel bir kadın fazla hareket ediyor, yerinde duramıyordu. Uyumak istiyen kompartıman arkadaşları, ışığı söndürmesi ricasında bulundular.

— «Hayır, efendim, söndüremem çünkün on altı harflik bir balık ismini arıyorum.»

Ve önündeki bulmacayı arkadaşlarının önüne itti. Nazik baylar, güzel bayanın arzusu hilâfına hareket edemezlerdi. Gazeteleri başlarına çekip uyumağa çalıştılar. Fakat bu da uzun sürmedi, çünkü genç kız aradığını bulurum ümidile gazeteleri başlarının üstünden çekip almıştı. Menfaatleri, aranan balık ismini bulmayı icabettirdiğinden cici bayana yardım etmeğe karar verdiler ve düşünmeğe başladılar.

Biraz sonra beylerden biri sevinçle bağırdı:

— Buldum, «İhtiyar bir kolyos» tam on altı harf.

Aradığını bulmak sevincinden olacak, «İhtiyar bir kolyosu hızlı söyledi. Yan kompartimanda bulunan bir organtinli İsminin çağrıldığını zannederek dışarı fırladı. Yanıldığı anlatılana kadar epey vakit kayboldu. Vaziyeti öğrenince iyilik damarı kabarmış olacak, o da on altı harflik balık ismini aramağa koyuldu ve iyi düşünebilmek için de dar koridoru arşınlamağa başladı.

Ekspres adamakılı hızlı gidiyordu ve Arjantinli trenin her sarsılışında kompartimanların kapısına olanca ağırlığı ile çarpıyordu.

Bir çok yolcu, Arjantinlinin bu gidip gelmelerinden tasalandılar ve bu vaziyetin bütün gece sürüp sürmiyeceğini sormak istediler.

Arjantinli, on altı harflik kelimeyi bulana kadar yürüyeceğini söyledi ve rahatsız edilmemesi hususunda bilhasa israr etti.

Tren Laumes - Alesia'ya yaklaşırken kondüktör Belugue, biletleri zımbalamak için harekete geçti. Ve birinci sınıfın bütün yolcularını koridorda buldu. Hepsi de on altı harflik bir balık ismi arıyordu. Halbuki, normal olarak bu saatte bütün yolcuların yatmış olmaları lâzımdı. Vaziyeti öğrenince sırf yardım olsun diye, işe yaramayan bir balık ismi söyledi ve işine devam etti.

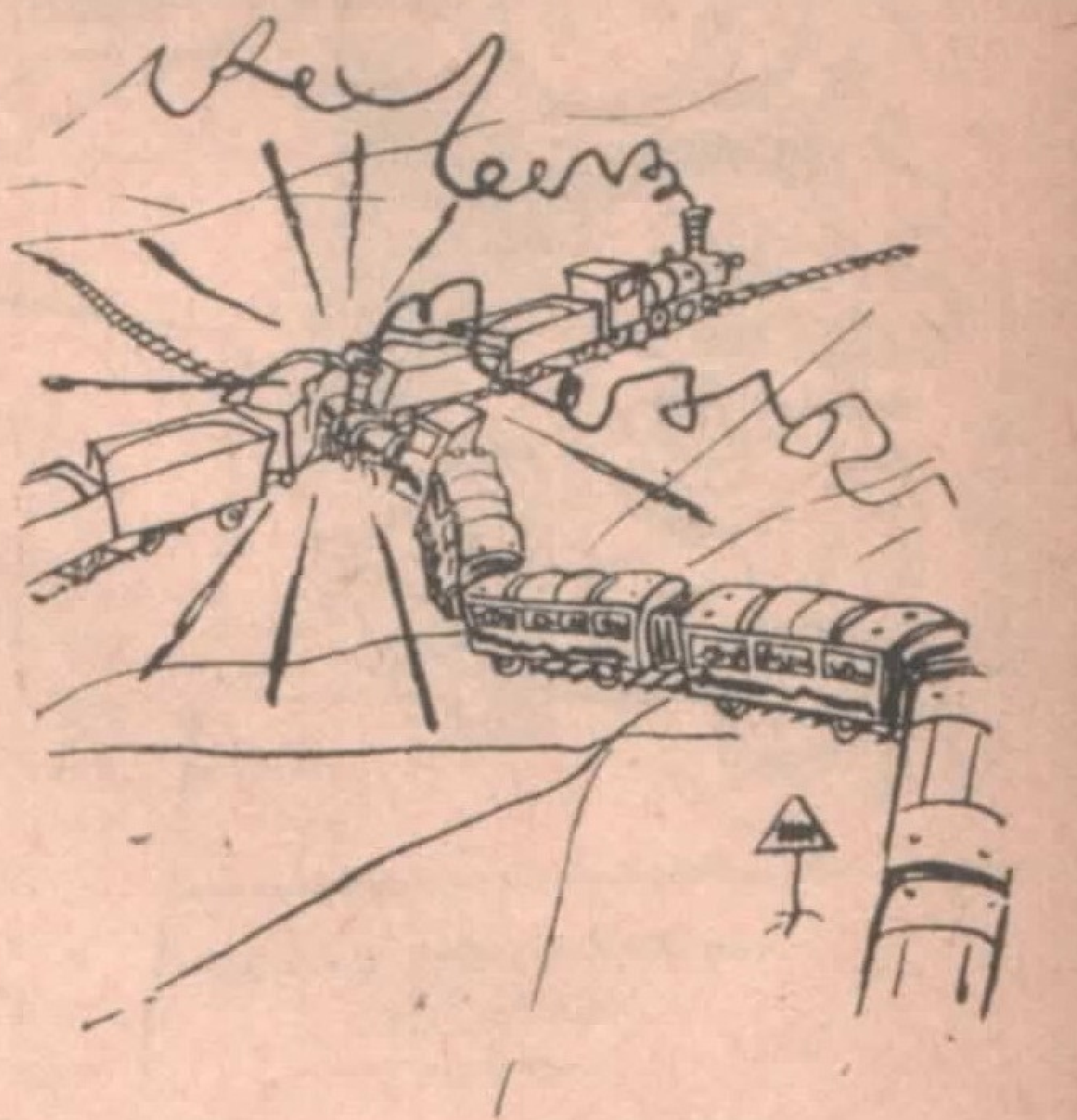

Bu oyun kondüktör memurunu o kadar sarmıştı ki, ikinci sınıf kompartimandaki yolculara biletleriniz diyeceği yerde «balıklarınız» deyiverdi.

İşini bitirdikten sonra trenin başına geçip baş makiniste yolcuların durumunu anlattı ve on altı harflik bir balık ismi sordu.

Başmakinist Boule yedi dakika düşündükten sonra bir isim söyledi. Kondüktör ile Boule arasında bir münakaşa başlamıştı. Acaba bu isim doğru mu yoksa değil mi idi. Kondüktör kapatmakta sonradan epey müşkülât çektiği yolcuların valizlerini belki bir Larousse bulurum ümidile açmağa başladı. Fakat bütün zahmetleri boşa gitti.

Birden 2 nci makinist aklına geldi. Bunu bilse bilse o bilirdi. Çünkü çok kül türlü bir insandı.

Blaisy - Bas tünelinden geçerken bütün trenin aradığı on altı harflik ismi ona da sordu.

2 nci makinist Carrel bildiği bütün balık adlarını saydı ve bulamamanın üzüntüsü ile önündeki ufak masayı yumruklamağa başladı. Tam bu sırada beklenmedik bir şey oldu. Yolun kapalı olduğunu görmeyen makinist, bir yük katarına olanca hızıyla çarptı.

Hastahaneye yatırılan yaralıların yaraları iyileşmiş bulunuyor.

Yolcular aradıkları kelimeyi Hastahane lûgatinde buldular. Chondropterygien.

Makinist kazada öldüğünden, bu işin müsebbibi olarak yegâne kimse, bulmacayı icad eden B. Tristan Bernard'ın olduğuna hükmettim ve hemen tevkif edilmesi için emir verdim.

RESİMLER : BEDRİ

MEKTUP ÖRNEKLERİ

Bir hastadan Dahiliye mütehassısı Osman Fethi'ye.

Doktor Bey;

Maruz bulunduğum hastalık dolayısiyle muayenehanenize tam dört defa geldim. Önce bana «Sende fazla miktarda şeker var» dediniz. Bu lâfınız üzerine Milli Korunma mahkemesine düştüm. Sonra bana «Böbreğinde taş var» diye teşhis koydunuz. İçtiğim tertip tertip ilâçlar yüzünden bir gün başım dönüp ayağım yolda taşa takıldı. Hele üçüncü teşhisinize ne diyelim? Bana «Sende kum var» dediğiniz zaman, inşaat şirketlerinden çok cazip tekifler aldım.

Pekâlâ, bu üç teşhisinize, iktisadi vaziyetim hakkında birer tavsiye olduğu için bir şey demiyeceğim. Ama benim bünyemin siyasi tarafına koyduğunuz teşhise adamakıllı bozuldum. Size son gelişimde «Azizim sende iktidarsızlık var» dediğiniz zaman Beyazıt kulesinden aşağı bakar gibi oldum.

Ulan doktor sende hiç «Tefeyyücü Bünyeviye» yâni «Adineralicolin» yok mu? Sonra benim D.P. li olduğumu bile bile bana «İktidarsızsın» denir mi? Bende seni muvafık bir doktor sanmıştım. Hiç muvafık değilmişsin.

Şimdi bende ne olduğumu bir türlü kestiremediğine göre, ben sana yarın gelip bende ne olduğunu göstereceğim.

İstersen şimdi söyleyeyim. Bende bir kız, bir vale, bir de onlu var. Ayrıca iç cebimde 6,35 ik bir tabanca var. Onu daima yanımda taşırım. Yarın saat 8.30 da verdiğim vizite paralarını senden geri almıya geleceğim. Mutlaka orada bulun.

K. CİĞER

Eski camlar bardak oldu.
Paşabahçe Cam Fabrikası

Senin düşündüğünü ben de düşünüyorsam fikirlerimiz aynı demektir.
Hemfikir Şevket

Elbise tersyüz edilir.
Viyana Terzihanesi

O kadar mes'udum ki...
Mesut

Bir ömrü senin uğruna rüya gibi verdim.
Gece Bekçisi

Çok yaşıyan değil çok gezen bilir.
Müvezzi

Siz kendiniz için yaşadığınız müddetçe, başkası sizin için fedakârlık yapmaz.
Lord Benial

Verilmiş sadakan varmış.
Dilenci

Buda geçer yahu.
Ya geçmezse?

Dur yolcu.
Otobüse dikkat

YAMAN ADAMLAR

Bir Parisli, misafireten şehre gelmiş olan bir çiftçi dostunu Louvre müzesine götürür. Ünleri dünyaya yayılmış san'at eserlerini bir bir gösterir. Büyük bir hayranlık içinde kalan taşralı çiftçi, her eserin önünde:

«Kim bilir ne kadar pahalıdır?»

«Aman Allahım ne harika şey..» kabilinden lâflarla hissettiklerini açıklar. Bu arada büyük bir tablo alâkasını bilhassa çeker. Uzun uzun seyreder ve dostuna:

«Bunu kim yapmış? diye sorar.

«Leonard de Vinci.»

«Yaa? Peki, fiatı ne kadar?
«Tam olarak bilmiyorum ama gene de yirmi milyondan aşağı değildir.»

«Çok para. Acaba ressam ne ifade etmek istemiş?»

Parisli sabırla izah eder:

«Meryem ananın Aziz Jozefle beraber Hazreti İsayı Mısıra kaçırmasını temsil ediyor.»

«Güzel. Güzel ama, Aziz Jozefin ayakları çıplak. Sonra Meryem Ananın üstü başı da çok perişan.»

«Tabii öyle olacak. Çünkü aslında da kendileri fakir yahudilerdi. Eh, fakir yahudilerde o zamanın ayakkabıcı bilmem kiminden yahut Christian Dior'undan giyinemezlerdi ya.»

«Allah Allah.. İnsan kaçmak için bir at bulur hiç olmazsa..»

Parisli yavaş yavaş kızar:

«Kaç defa söyliyeceğiz yahu» der, «Bunlar çok fakirdiler, paraları yoktu.»

Köylü biraz düşünür. Sonra hafifçe gülümseyerek başını sallar:

«Şu yahudiler yaman adamlar yahu!.. diye konuşur, «Hem paraları olmaz, hem de Leonard de Vinci gibi pahalı bir ressama resimlerini yaptırırlar.»

Çeviren: EROL

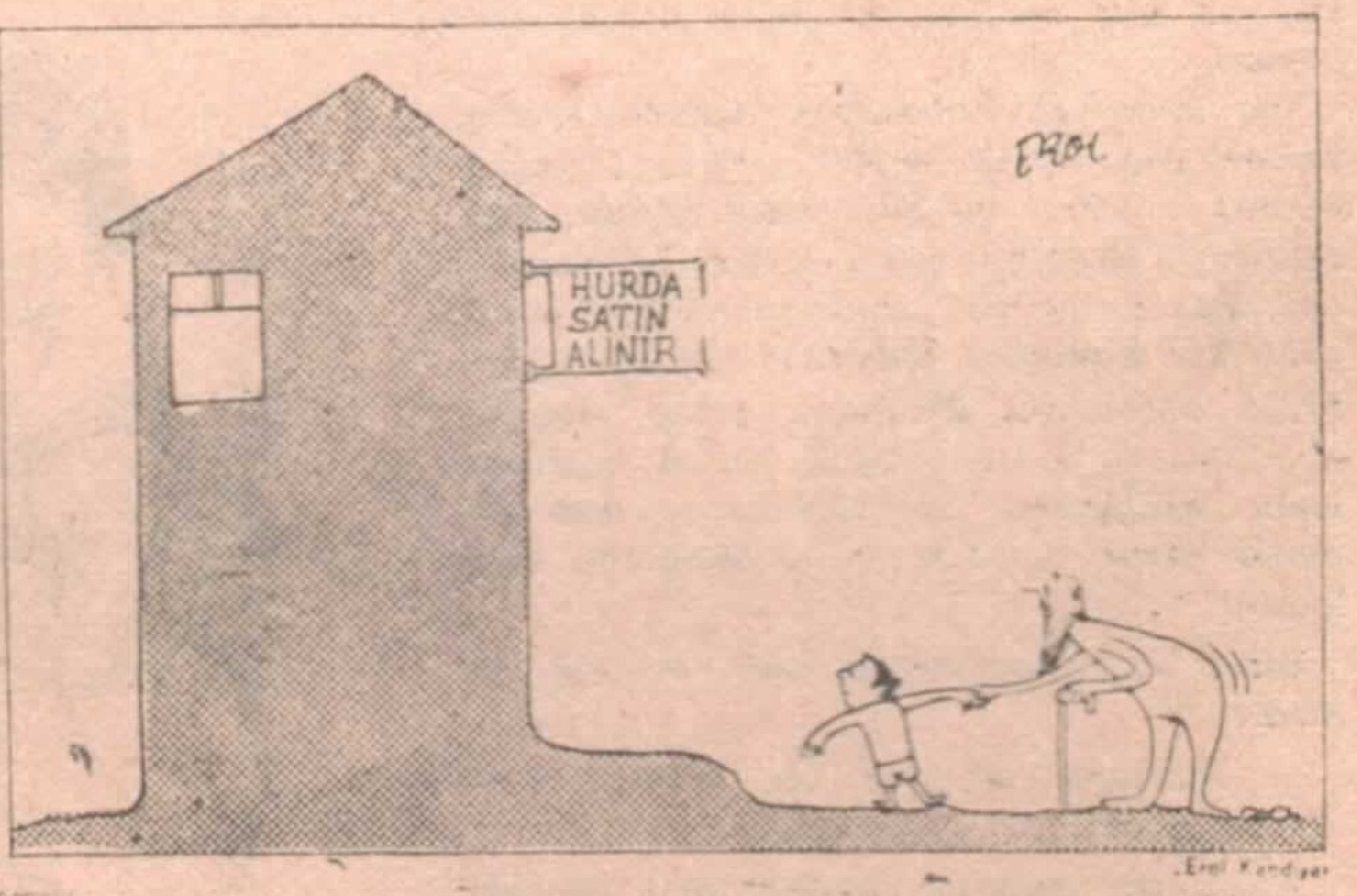

YAZISIZ

Tonguç

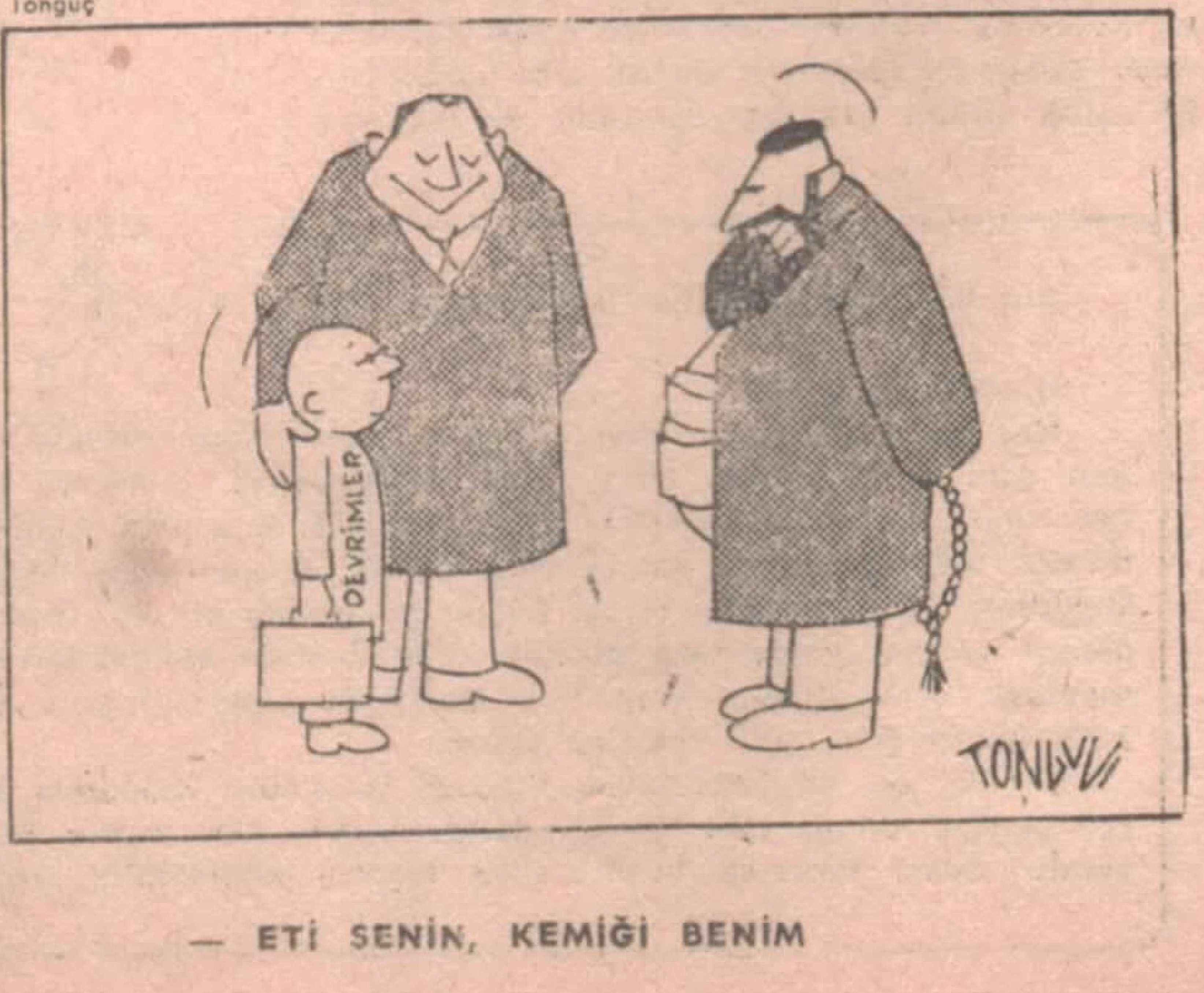

— ETİ SENİN, KEMİĞİ BENİM

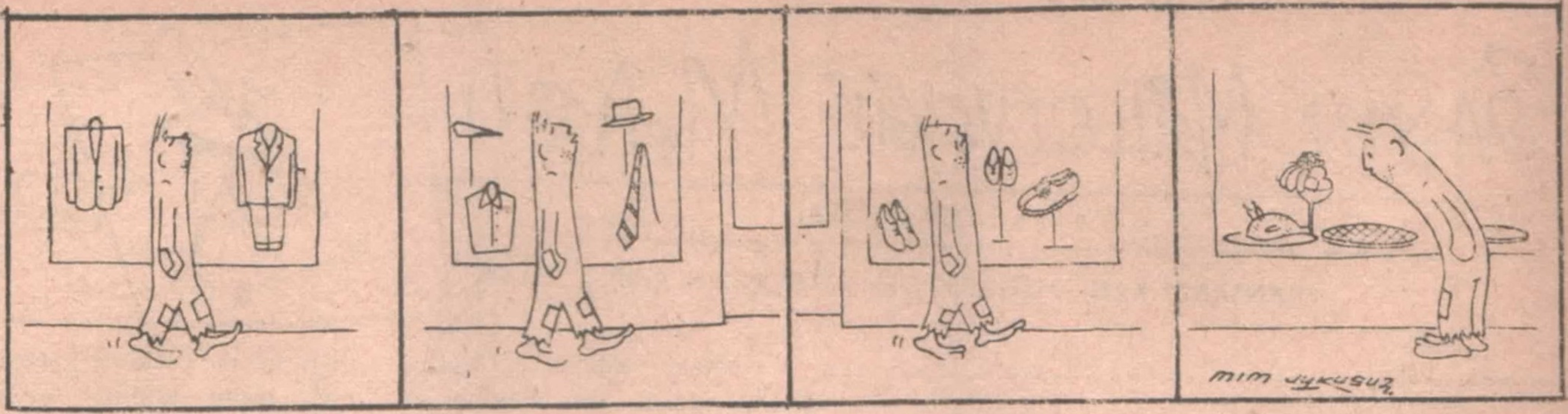

YAZISIZ

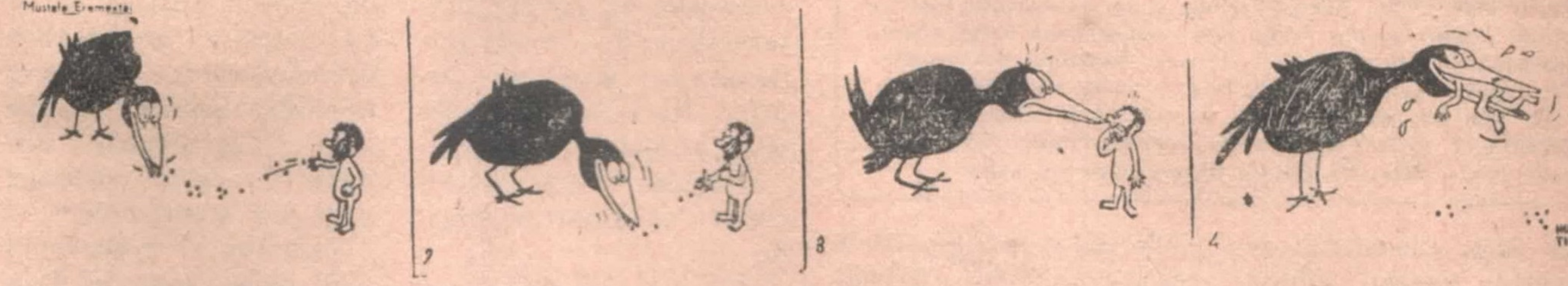

TAŞ DEVRİ

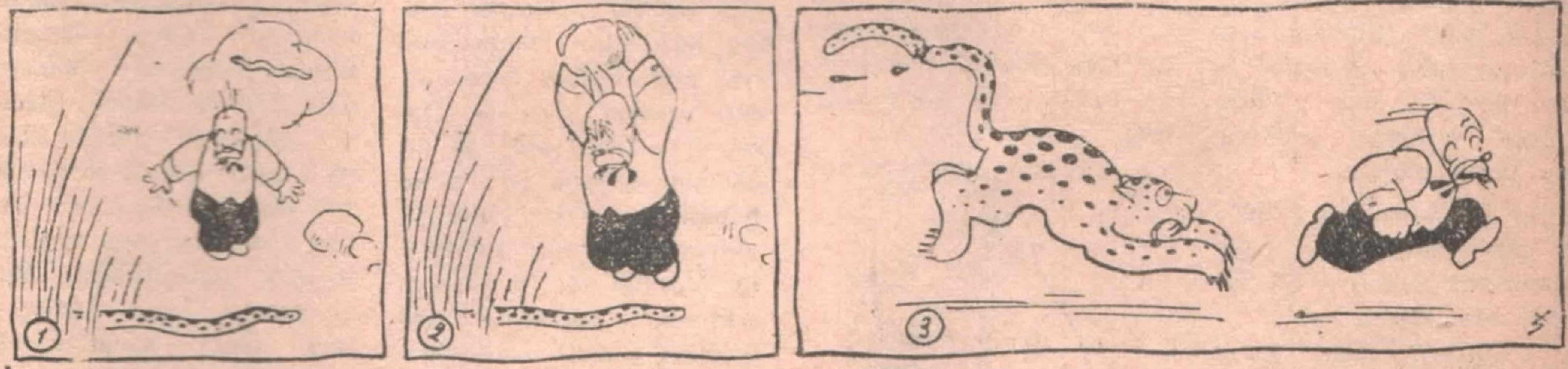

BAY BİCANIN MACERALARI

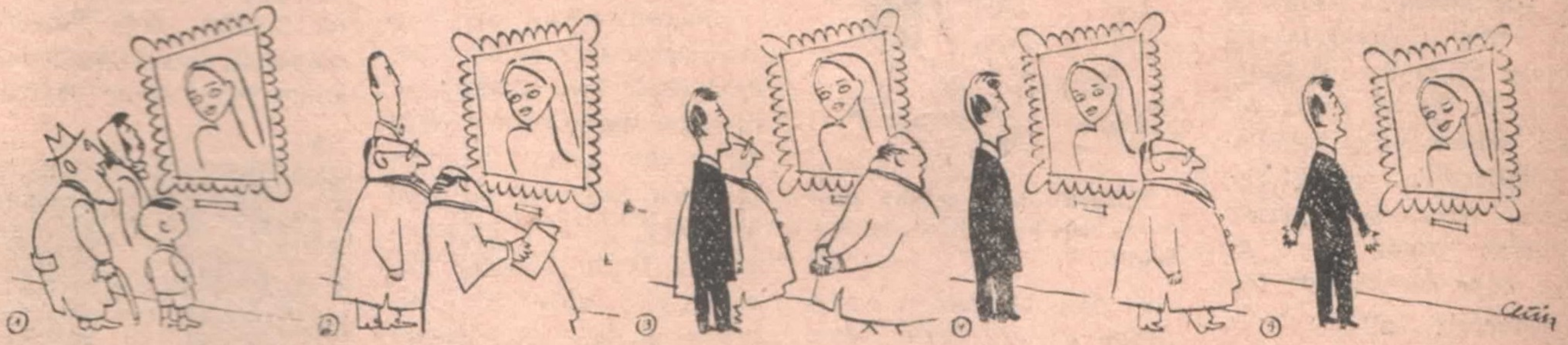

YAZISIZ

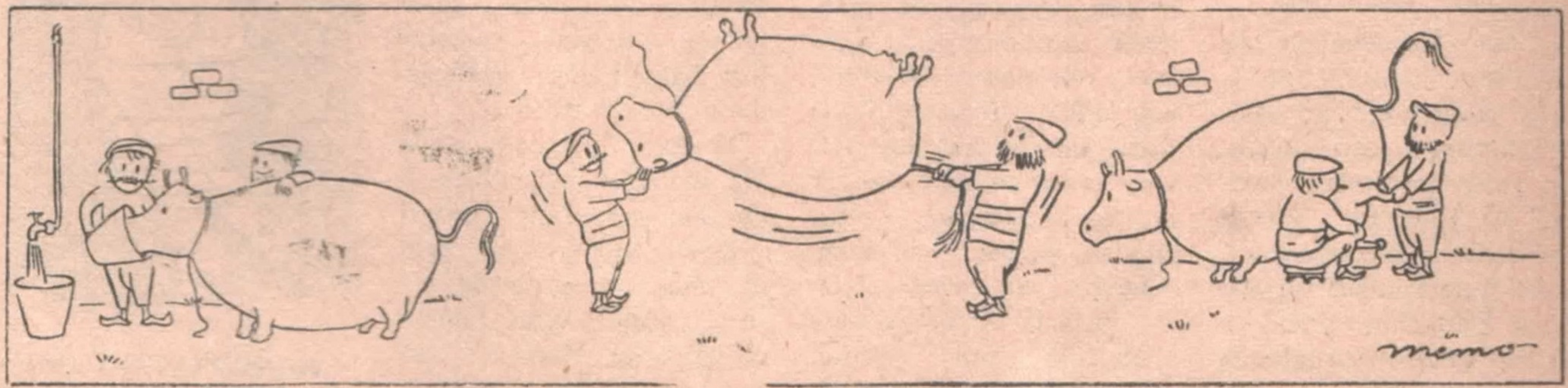

HİLE!..

SAYIN MİLLETVEKİLİ MAŞU

Yazan: Andre Dâl

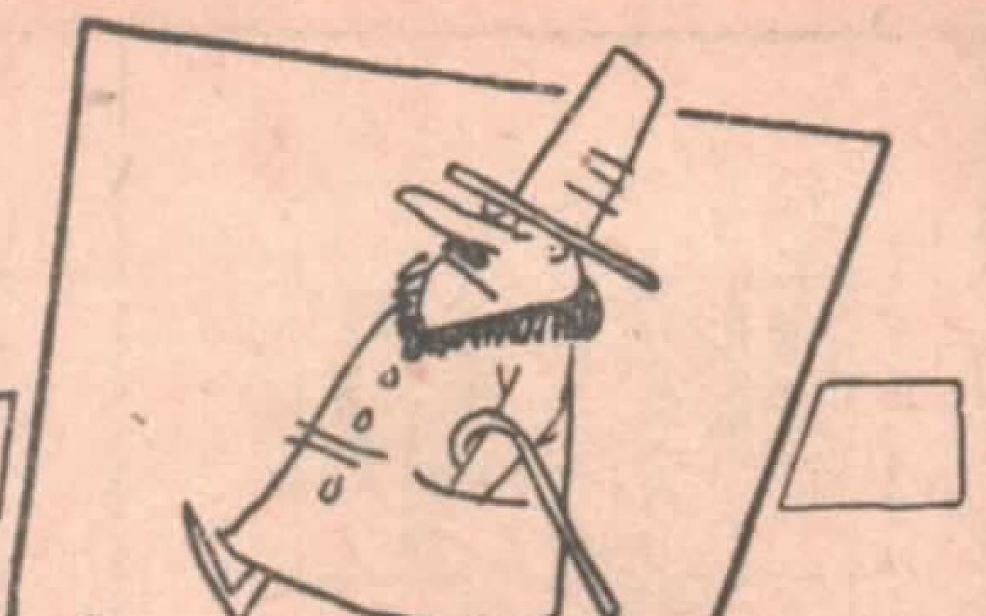

FRANSANIN KANI, MECLİSİN DEHLİZLERİNDEN AKIP BOŞANIR

GEÇEN SAYILARIN ÖZETİ :

İhtiyar Maşu ölüm döşeğindedir. Kendisi bir icra memuru olduğundan hemşerilerinin onun hakkındaki hisleri, bütün insanların top yekûn icra memurlarına karşı hissettiklerinden farklı değildir. İhtiyar, yeğenini beklemektedir. Yeğeni gelir. Ve Maşu ona, hayatta muvaffak olabilmesi için bir namussuz, bir hergele gibi hareket etmesi gerektiğini söyler. Bu hususta yemin etmesini ister.. Yeğeni yemin eder. Ve ihtiyar hayata gözlerini kapar.

Bir kere, günahlarını çıkarttığın papaza sorsan nasıl olur; ha?. Ama olmaz! Tuluz'da herkes seni tanır, bunu açıklaman, doğru değil!. Bundan hem babanın ruhu muazzep olur, hem de sen, bütün şehrin gözünde korkunç bir insan olursun.

Bir an sustu ve gözlerini piposunun mavi dumanlarına dikerek iyi bir fikir aramağa koyuldu.

— Buldum, dedi. Söyliyeceklerim, ilk önce sana mânasız, hattâ sersemce bir şey gelecek. Fakat, acele etme! Göreceksin; bu mesele hakkında ne kadar geniş, ne kadar derin bir fikir edineceksin. Garson!

Karşılarında pinekleyen yerden yapma bir garson yerinden fırladı.

— Bana bir «Küçük Moda habercisi» al!

Maşu afallayarak baktı.

Berney istifini bozmadan sözüne devam etti:

— Sus! Ağzından bir tek itiraz sözü çıkmasın. Bu acayip mecmuanın üç sahifesi birden, okuyucularından gelen yazılarla doludur. Bu kadınlar burada nelerden bahsetmezler? Kabak turşusundan tut da, çocuk bezlerinin yıkanma şekline kadar burunlarını sokmadıkları mevzu yoktur. Ama, bu yazıların içinde daha ziyade, gönül işlerine ve ruhî bilmem nelere rastlanır. Sen de içini kurcalayan meseleyi bu gazeteye sorarsın; bütün bu iş için topu topu on frak masraf edeceksin.

— Yahu, bir sürü kadının..

— Evvelâ, şunu aklına

Tuluzda, Maşu gençlik demlerine ait bir hatıra ile karşılaştı.

koy! Hiç bir zaman kadın deyip geçme! Bizim, dünyanın en büyük ahmaklığını ederek, saçı uzun aklı kısa dediğimiz bu mahlûklar bizlerden çok daha zeki, çok daha anlayışlı, çok daha ferasetlidirler. Hem, ben bu işte bir takım, işsiz, güçsüz ihtiyar herifin de parmağı olduğundan şüphe ediyorum. Alacağın yüz cevabın içinde ortalama bir netice elde edebilirsin. Sana yurdun her köşesinden ve her tabaka insan arasından nasihatler yağacak. Unutma ki, halkın sesi, hakkın sesidir. Ama, sen bunları yerine getirip getirmemekte serbestsin; bu tarzda davranacaksın diye seni zorlayan yok. Dediğimi yapalım. Ne zarar ederiz. Bu gün Çarşamba değil mi?

Cebinden kâğıt kalem çıkardı ve yazmağa başladı:

«184 Çıkmaza Girmiş bütün okuyucularından, kendisini ilgilendiren şu mühim mesele hakkında derhal fikirlerini bildirmelerini diler: Ölüm döşeğinin başı ucunda, şuuruna tamamiyle sahip olan ve ne dediğini gayetle iyi bilen babası, hayatta namuslu olmamağa yemin ettirmiştir. Verdiği söz ile vicdanı arasında bocalayan 184 çıkmaza Girmiş nasıl hareket etmelidir?

⁂

Umumî efkâr tam on gün sonra dile geldi. İspanaklı omlet ve abdesthane taşlarını temizleme usullerini bir tarafa bırakan okuyucu bayanlar bu ruhî meseleye, ziller çalarken vapura koşan tramvay yolcuları gibi saldırdılar. Bir takım ukalâ öğretmenler Kant'tan ve ahlâk kaidelerinden dem vurdular. Yazısından bir emekli albay olduğu anlaşılan, Kamelya Roz hiddetinden söylemediğini bırakmıyordu.

15 lik bir sincap, böyle bir vasiyette bulunduğu için bu muhterem pederi göklere çıkarıyor ve kendi babasının da böyle bir idrâk göstermesini temenni ediyordu. Marsele Tutkun, ne şekilde olursa olsun bir yeminin yemin olduğunu ve yerine getirilmesi lâzımgeldiğini söylüyordu. Açılmış Mimoza bu zeki bayanı tebrik ediyordu. Nansili Karmen ve Açık Kalpli de aynı şekilde davranıyorlardı. Herkesin Gözdesine gelince, düşüncelerini 184 Çıkmaza Girmiş'in kendisine söylemek istediğini bildiriyordu.

Yazmıyan, düşüncesini bildirmiyen kalmadı. Tam on beş gün, mecmuanın baş muharririnin odasına binlerce mektup yağdı. Pörmelli Mirey, Teselli Bulmaz Serviyen, Madam Batarflay ve Manon işlerini güçlerini bırakmışlar ve kaleme kâğıda sarılarak 184 Çıkmaza Girmiş'e bütün kadınların onu desteklediğini bildirmişlerdi. Mavi, pembe, sarı binlerce zarf sanki kanatlanarak sanki Parise doğru uçtu ve bunları «Küçük Moda Habercisi» nin idarehanesine taşıyan posta müvezzii günlerce, bu sıkıştırılmış kadın ruhiyatının ağırlığı

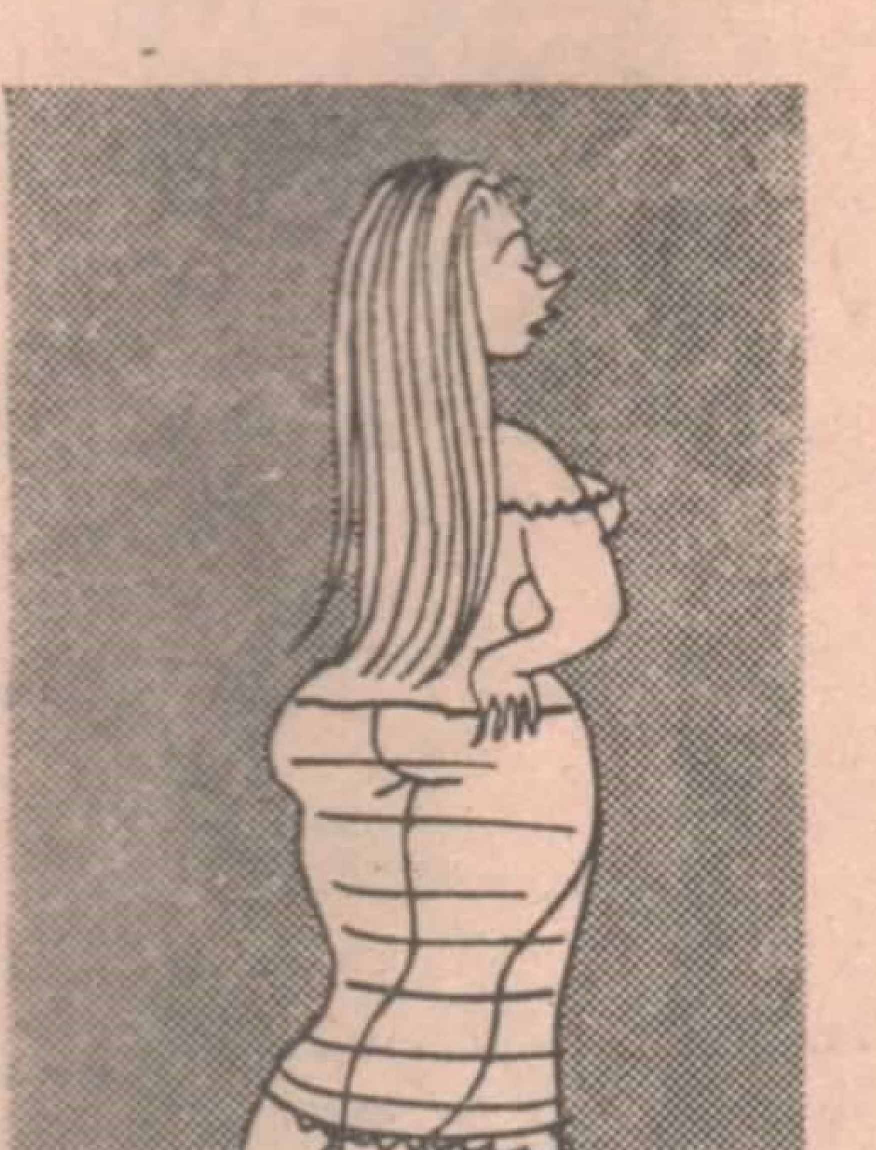

Saçı uzun aklı kısa dediğimiz bu mahlûklar bizlerden çok daha zeki.

altında ezildi.

Berney'in koltukları kabarmış, yüzü gülüyordu.

— Ulan Maşu! Düşüncem sana pekenayice gelmişti, değil mi? Kabul et! Nasıl! Gördün mü? Bir nasihat istiyordun, değil mi? Al işte! Sana bu cevap verenler, hep aklı başında kadınlar. Gece kocalariyle bunun münakaşasını yapmışlardır. Gördün mü? Çoğu seni destekliyor. Babanın vasiyetini tutmanı istiyorlar. Benim garibime giden fakat bu cevaplar değil; asıl beni şaşırtan, şimdiye kadar cemiyetin tek temeli sandığımız namus hakkında bir babanın saçma ve yersiz görünen vasiyetini, aşağı yukarı büyük bir ekseriyetin yadırgamadan kabul etmesi. Nasıl istersen öyle yap; yalnız senden istedi-

15 lik bir sincap muhterem Pederi göklere çıkarıyor.

ğim, vasiyeti yerine getirip getirmediğini bana bildir. Şunu unutma ki, artık Fransada her şey herkese vız geliyor. Harp silâhları binaları olduğu gibi, vicdanları da yıkmış. Harp uğranılan kayıpları yuvarlak hesap 1.500.000 rakamiyle ifade ediyorlar; fakat, bana kalırsa buna, yavaş, yavaş kahrolan bir tek ölüyü de ilâve etmek lâzım: Bir zamanın şerefli ve namuslu vatandaşı orta halli Fransızı. Ve belki de «Meçhul asker âbidesi»nde yatan odur.

ÜÇÜNCÜ KISIM

Bir Mebuslar Meclisi ile herhangi bir meclisin aralarında bir fark bulunmadığı babında..

Lüsyen Maşu, Tuluz'da gençlik demlerine ait başka bir hâtıra ile de karşılaştı: Bu, Magi isimli bir hatun kişi idi. Magi, Paris kaldırımlarını tanımadığı için para tuzak makinesi halini almamış olan ve dostlariyle sevda alış verişinden başka,, gayetle sıkı arkadaşlık da kuran etine, butuna, dolgun Güneyli «uygunsuz» lardan biri idi.

Duvarlarına, âşıkdaşlık işmarlarını kolaylaştırmak için aynalar konulmuş olan bir pastahanede karşılaşmışlardı. Kadın, sanki erkeklere «içtiğime bakın da, tuzlu oturmıyacağımı anlayın!» dermiş gibi, bir bardak mütevazi buzlu kahvenin karşısına geçmişti. O sırada, Lüsyen Maşu gazete okuyordu. Biran gözlerini kaldırdı, aynadan kadını gördü ve hafif bir baş hareketiyle selâmladı. Dilda de gülümsedi. Bir an ikisi de, arada uzun zaman geçmiş olmasına rağmen reğişmediklerini düşündüler ve zihinlerinde hangi yılda al takke ve külâh oldukla rını aradılar.

Adam yerinden kalkıp karşısında eğildiği zaman, kadın:

— Uğradığın acıyı biliyorum, dedi. Cenaze günü sokakta idim. Seni görünce bir tuhaf oldum..

— Ben de seni gördüğüme pek sevindim. Hâlâ, güzelsin.

Kadın omuzlarını silkti:

— Boş ver! diye itiraz etti. Bu palavralar bize sökmez! Yıllar gelip geçiyor. Hergün bir başka dertle karşılaşıyoruz. Habire didin dur!.. Buara, iyice morukladığımı biliyorum.

(Devamı var)

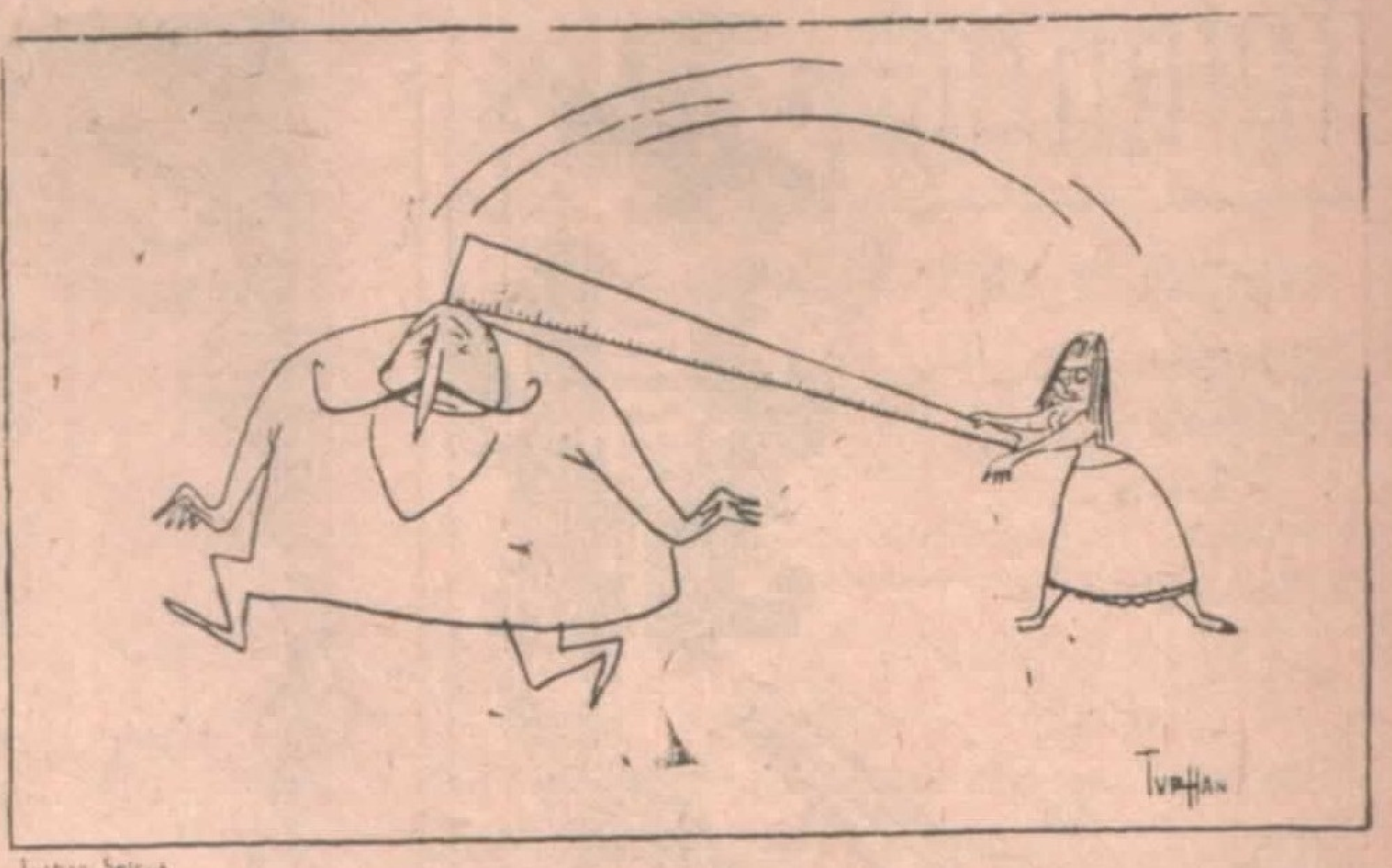

KARISI VE METRESİ

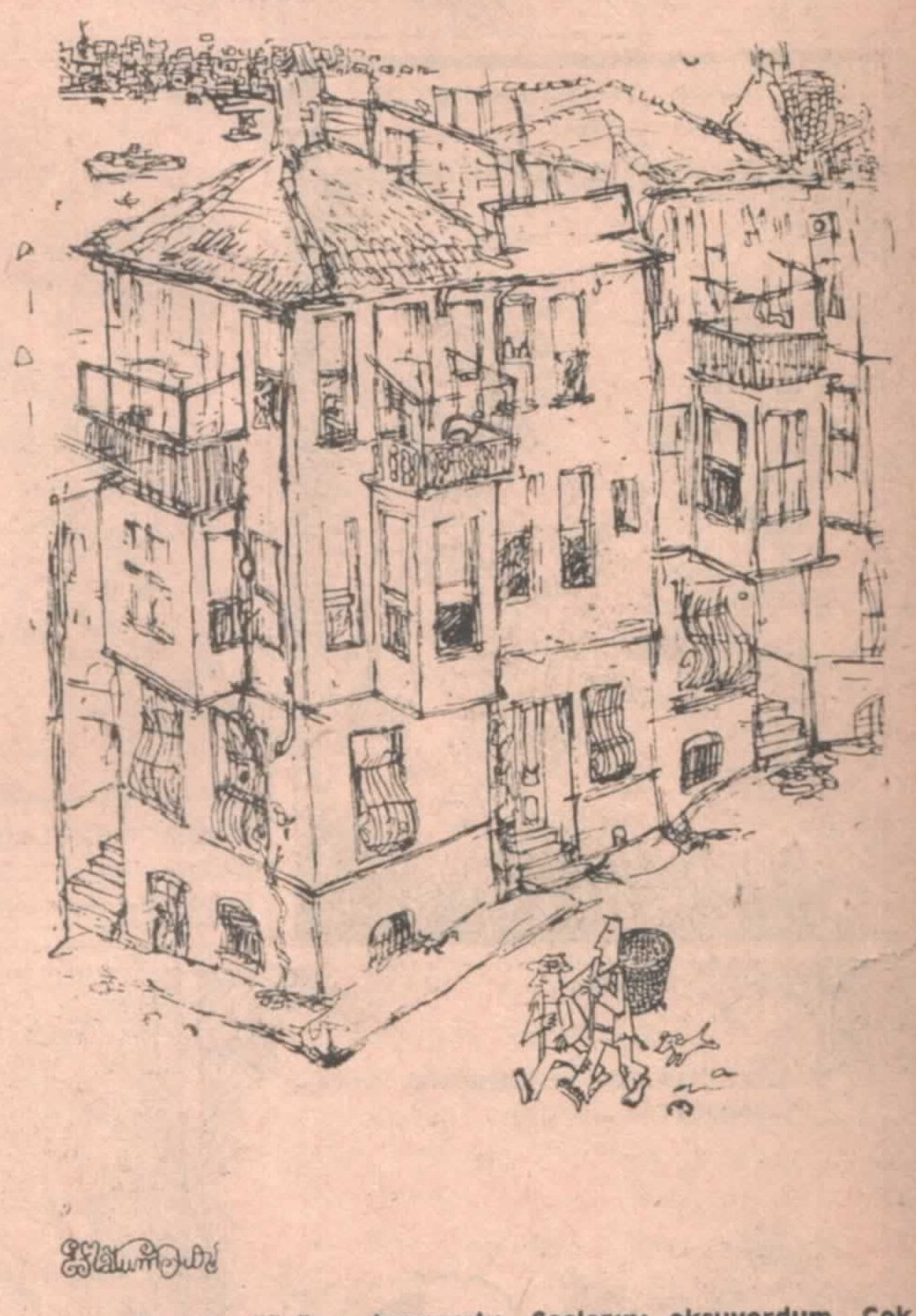

— Başını göğsüme koymuştu. Saçlarını okşuyordum. Çok mes'udum. ONA: «Seni bütün hayatım boyunca seveceğim. Bizim de bir yuvamız, o yuvada yavrularımız olacak» dedim.. «Sevgilim bir tanem» diye boynuma atıldı; ağlıyordu... Ben; «Ağlama hayatım bak beni de ağlatacaksın.» dedim. Bana sımsıkı sarıldı. Dudaklarını bana uzattı... O sırada sen dürttün uyandırdın beni...

SEÇME SÖZLER

Dün yine günümüz geçti beraber **1956**

Geçmişe mazi derler

İkizler Bir tek daha ver sorma gelen kim bu gece?

Çarşıdan aldım pirinci **190 kuruş**

Yeni yıl

hayk mammer
Papuçlarıyla dövüşen, dişleriyle sevişen kırıcı hafiye...
YAZAN-ÇİZEN OĞUZ
LAN İNEK... NERELERDEYDİN KAÇ GECEDİR!?
KAPIYI AÇINCA VELDA'YI BENİ MERAKLA BEKLER BULDUM...
YAŞASIN! SEYİR ÇIKTI!!
İÇERİ GİRER GİRMEZ HASRETLE ATILIP BENİ ÖPTÜ...
Süpürge konuşma balonuna rastladı
BEN ÖMRÜMDE ÇOK KARI GÖRDÜM AMA VELDA GİBİ KUVVETLE SEVİŞENİNE RASTLAMADIM!..
ÇOCUKLARIN ÖNÜNDE UZUN UZUN SEVİŞTİK... HAA... ÇOCUKLAR DEDİM DE AKLIMA GELDİ... BU SEVİMLİ YAVRULAR BİZİMDİ... GERÇİ MICKEY SPILLANE DENİLEN İNEK BİZİM SADECE NİŞANLI OLDUĞUMUZU YAZAR AMA...
...BİZ ONDAN HABERSİZ NİKÂHLANMIŞTIK...
HAYK! HAYK! ROMANIN BAŞINDAN BERİ HİÇ BİR KIZLA SEVİŞMEDİN OKUYUCULARIN CANI SIKILACAK HADİ. GEL ARTIK!!
GELİYORUM!
ROMANIN BAŞINDAKİ MACERAYI ONA ANLATAMAZDIM TABİİ...
MÜSAADENİZLE... (Devamı var)

EŞEKLİKTEN EŞEKLİĞE

NO. 4

YAZAN : BÜLENT ORAN
ÇİZEN : TURHAN SELÇUK

İnsanların pek önem verdikleri bu cennet ve cehennem problemleri, kokarca, sümüklüböcek, bit gibi birkaç cinsin dışındaki hayvanları pek ilgilendirmiyordu. Hele biz eşekler, bu konuyu hiç umursamıyorduk. Tanrıya karşı, yeşil otlarla dolu bir çayır kadar büyük bir saygı besleyen babam, dini bütün bir eşekti. Hattâ boş zamanlarında vaaz vermeğe, hayvanlık ruhunu yükseltmek için büyük sözler sarfetmeğe bayıldığı halde

— Sizi haksız bir çifte atmaktan alakoyacak şey, cehenneme gitme korkusu değil asil vicdanlarınızdaki temiz eşeklik duyguları olmalıdır, derdi.

Eşeklik duygusu... Sonradan babamın ortaya attığı bu prensibi iki ayaklı mendeburların benimseyip, İNSANİ DUYGU diye rezil ettiklerini görünce çok kızmıştım. Fakat bunun sadece sözde kaldığını, çok geçmeden insan oğlu insanlıklarını gösterdiklerinden, hareketlerini, peygamberler tarafından ortaya atılan cehennem korkusuyla ayarladıklarına şahit oldum. Allah her halde. Sersem insanların bir nevi pazarlıkla cennete gitmek için yaptıkları iyilikleri yahut cehennem korkusuyla, arzu ettikleri halde yapamadıkları kötülükleri bilirdi.

Onun için kokarcanın tehdidi bizi hiç korkutmamıştı.

Tilki:

— Boş yere gevezelik etmekte hayır yok, dedi. Ben enayi bir karga bulup da şarkı okutayım. Belki ağzında peynir falan vardır da düşürür.

Bize kulak misafirliği eden bir bülbül, bütün ses sanatkârlarında eksik olmayan kıskanç bir tavırla:

— Karganın sesi de güzel miymiş yani, diye sordu.

Tilki, musikiden anlayan bir leştirmeci fiyakasiyle:

— Kargada çok nadir bir ses tonu vardır, dedi. Onun değerini yalnız biz tilkiler biliriz

Bülbül:

— Eğer sesi güzel olsaydı, kıralımız aslanın metresliğini ederdi, diye itiraz etti. Güzel sesin biricik ölçüsü budur.

Hayvanlar arasında bizim gurup kadar geveze ve entellektüel olanı yoktu, galiba. Hepsi susmuş bizi dinliyorlardı. Tam o sırada inek lâfa karıştı.

— Arkadaşlar, dedi, kardeşimiz bülbülün bir sözü bana dokundu.

Hepimiz ses konusundan alındığını sandık. Eh, ben ne kadar kendi anırmamın hayranı isem o da kendi böğürmesinin yer yüzünün en tatlı sesi olduğunu iddia edebilirdi.

Fakat inek dostumuzun derdi başkaymış. Sanat gibi hafif bir konu üzerinde değil de siyasetten bahsetmek istiyormuş.

Konuşma sırasında, bir fabrikayı andıran muazzam memelerinden süt çalmak isteyen bir keçi yavrusuna:

— Hırsızlık etmek ayıptır ve yalnız insanlara yakışacak aşağılık bir harekettir, diye nasihatte bulunduktan sonra, her hayvana değer veren politik bir jest yaparak söze başladı.

— Muhterem kardeşlerim, dedi.

Bu başlangıç hepimizin hoşuna gtmişti. Biz hayvanlarda, o hınzır insanoğlu insanların aşıladıkları bir aşağılık duygusu vardı. Ne derece asil olursak olalım, tahtakurusundan aslana kadar hepimizin kanına işlemişti bu duygu. Onun için bize KARDEŞİM diye hitabedildi mi pek hoşlanırdık.

İnek hazretleri de böylelikle, daha ilk sözüyle bizi kafesleyivermişti.

«Muhterem kardeşlerim..»

Evet, bütün gemi bir anda sessizliğe boğulmuş sadece yağan yağmurla uyuya kalan uyuz bir köpeğin horultusundan başka çıt çıkmaz olmuştu.

— Deminki konuşmada aslanın kırallığından bahsedilmişti, dedi. Önce şunu söyleyim ki ben şahsen muhafazakâr ve kıralına bağlı bir ineğimdir. Kime sorarsaniz sorun, her icab ettiği zaman «Yaşasın kıral» diye bağırmakta kusur etmediğimı söyleyebilir. Buna rağmen şimdi geçici bir zaman için bu kırallığın kaldırılmasını teklif ediyorum.

Günün birinde aslanın sıcak midesine misafir olma korkusu bu teklif hakkında tek bir söz dahi söylememize mâni oluyordu.

Ortalığı kaplayan ölüm sessizliğini aslanın kükremesi bozdu. Tahtının sallantıda oluşu onu hırslandırmışa benziyordu.

İnek:

— Sakın size karşı bir kuyruk acım olduğunu sanmayın, diye açıkladı. Tamamen tarafsız olarak

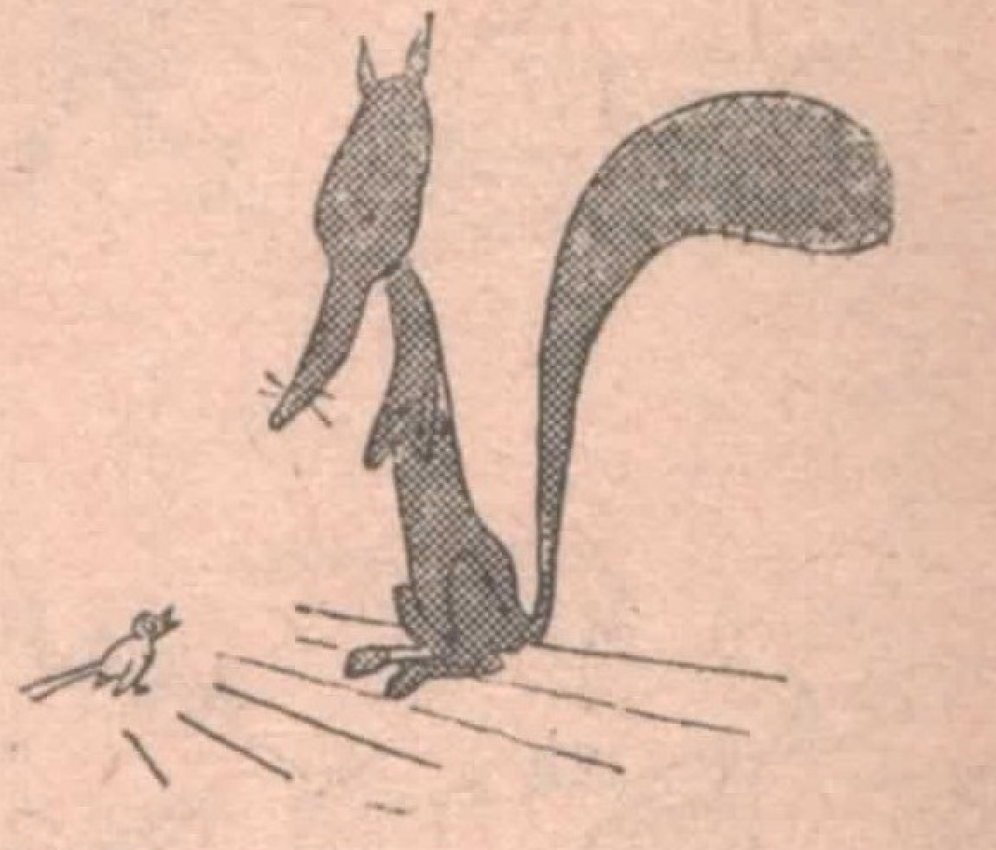

ve hislerimin tesiri altında kalmaksızın konuşuyorum. Büyük halamın tarafınızdan yenilmesini çoktan unuttum. Çünkü ben kin tutmam.

Bir deve:

— Ben tutarım, diye mırıldandı. Benim de kardeşimi yemişti. Ama kardeşim günün birinde onun midesini bozacaktır. Eminim buna.

Devenin karısı onu gizlice dürterek fısıldadı.

— Gevezelik edersen senin de kamburun tehlikeye girer. Çocuklarını düşün ve sus..

Aslan, hiç şakası olmadığını belli eden bir sesle:

(Devamı var)

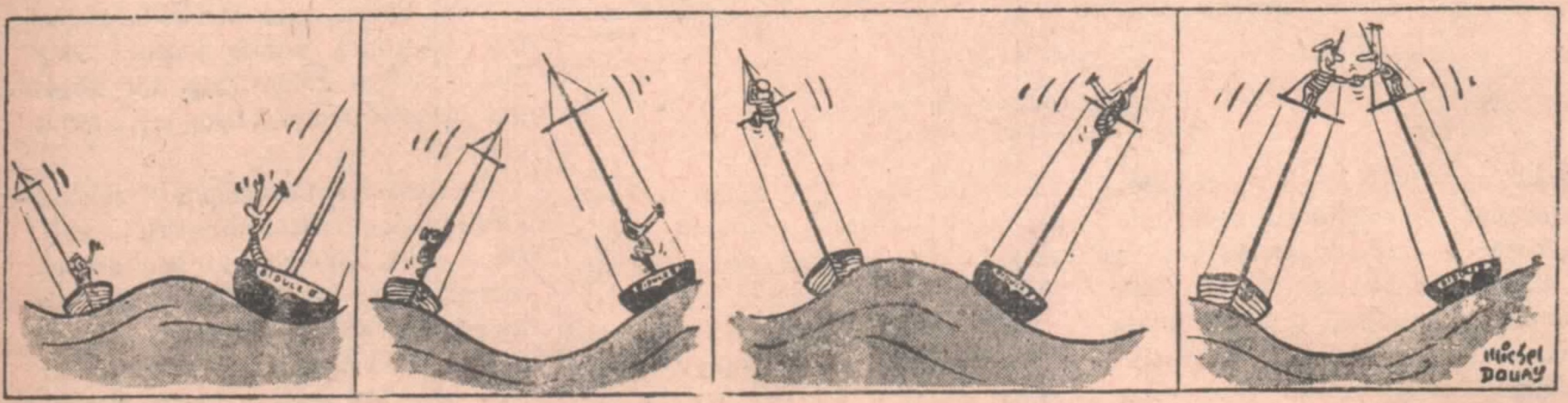

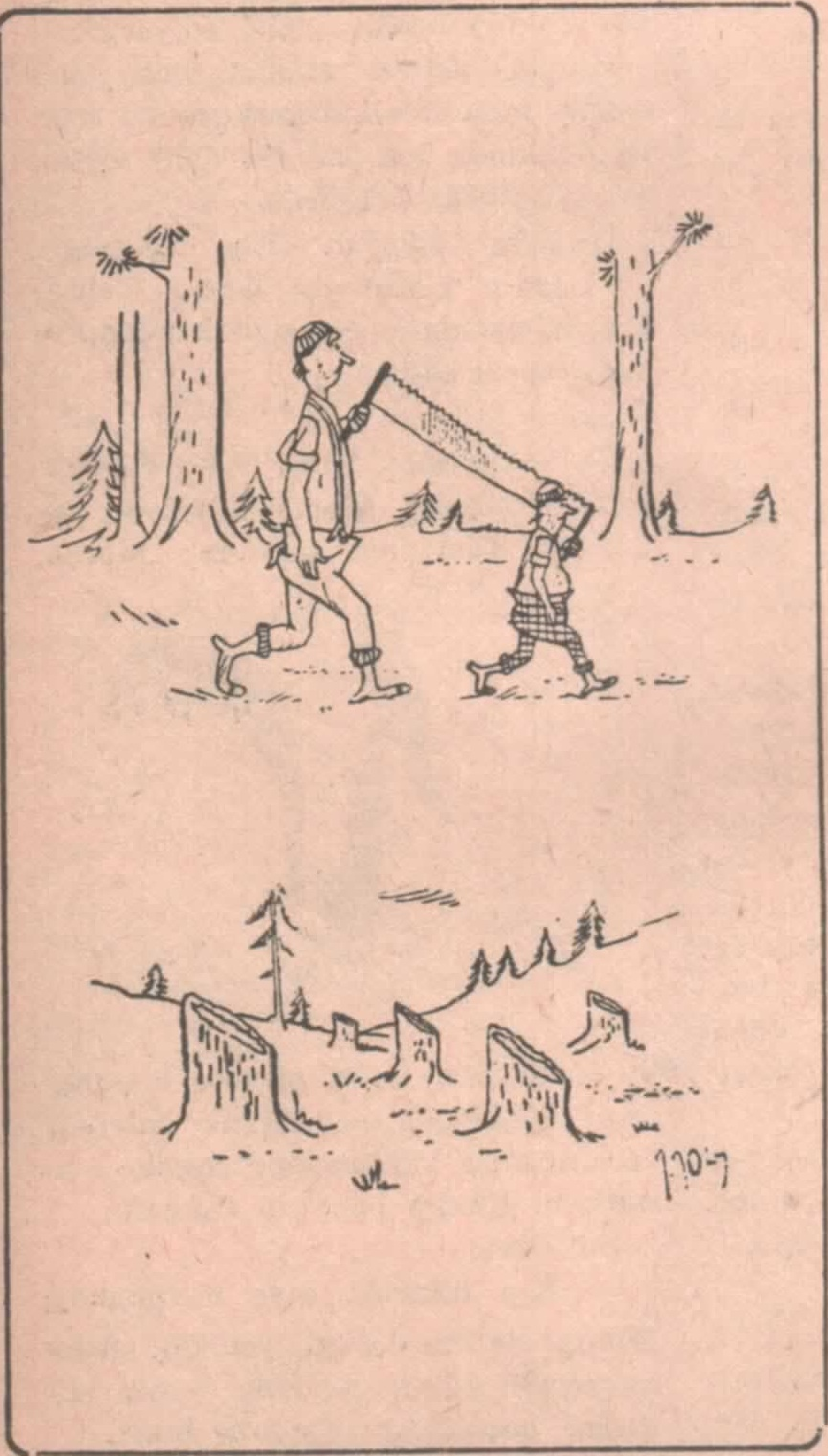

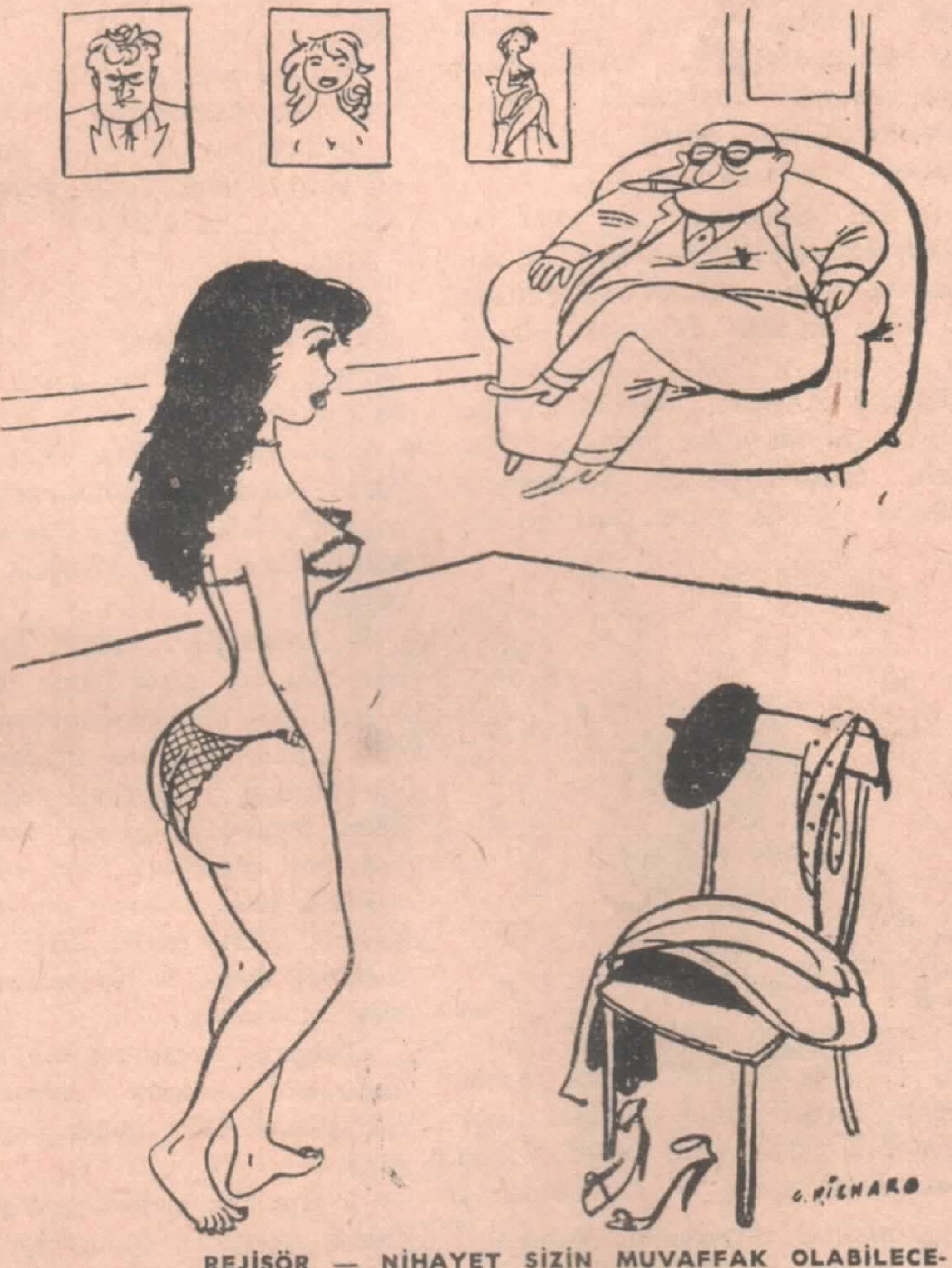

REJİSÖR — NİHAYET SİZİN MUVAFFAK OLABİLECEĞİNİZ ROLÜ BULDUM.

dolmuş

HAFTALIK SİYASÎ MİZAH DERGİSİ ★ İDAREHANE: TÜRBE, BABIÂLİ CADDESİ AYDINLIK HAN, NO. 29 - 30 - 31 - 32 — İSTANBUL ★ DİZGİ VE TERTİP: İSTANBUL YAYINEVİ MATBAASI ★ BASILDIĞI YER: NECATİ ENGİN MATBAASI ★ BU SAYIDA MESUL MÜDÜR: İLHAN SELÇUK ★ KLİŞELER ÖZ-AR KLİŞEHANESİ ★ 28 SAYFA 60 KURUŞ ★ ABONE ŞARTLARI: YILLIĞI 30 T.L. — 6 AYLIĞI 15 T.L.

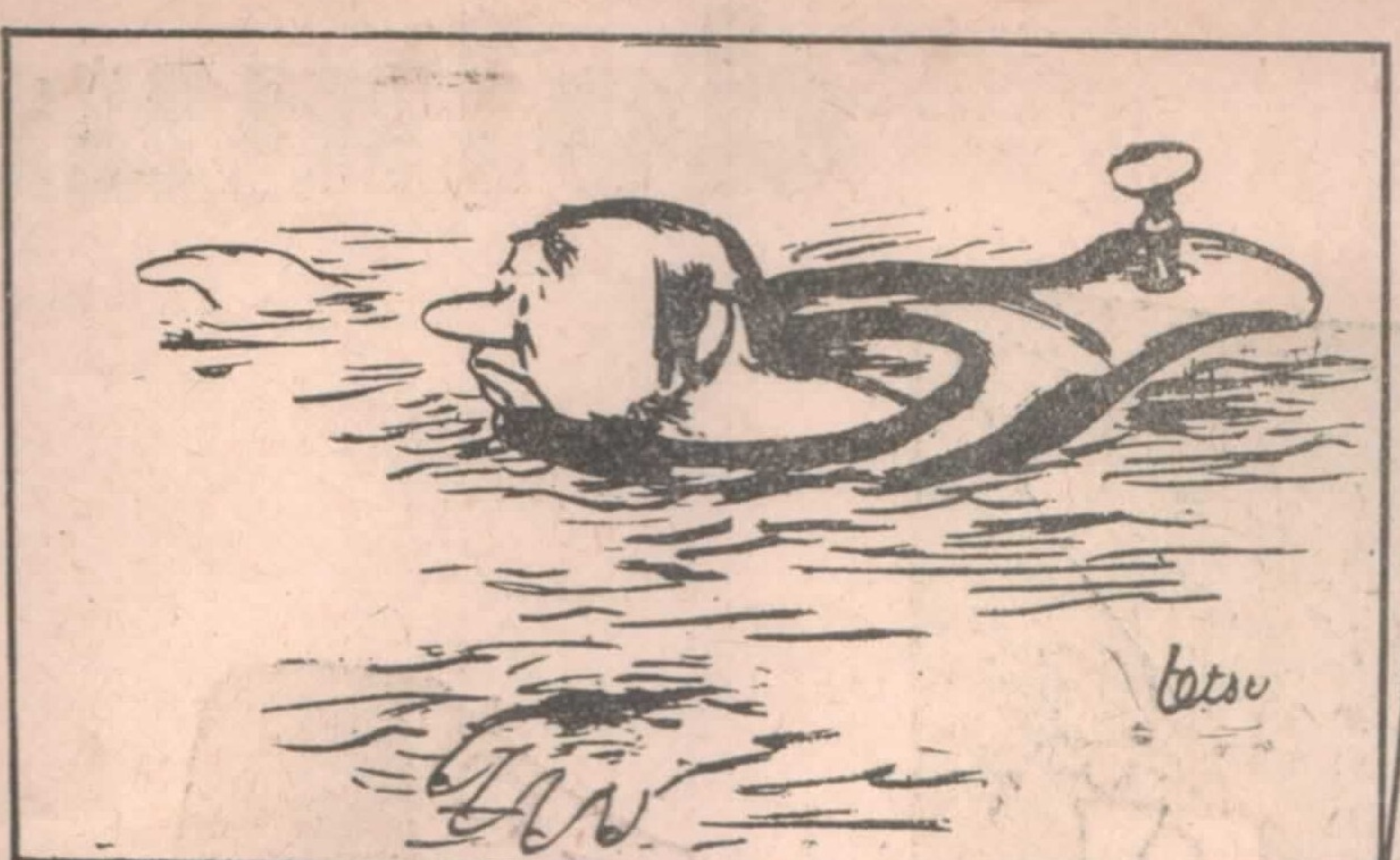

Babil Kulesi

dolmuş

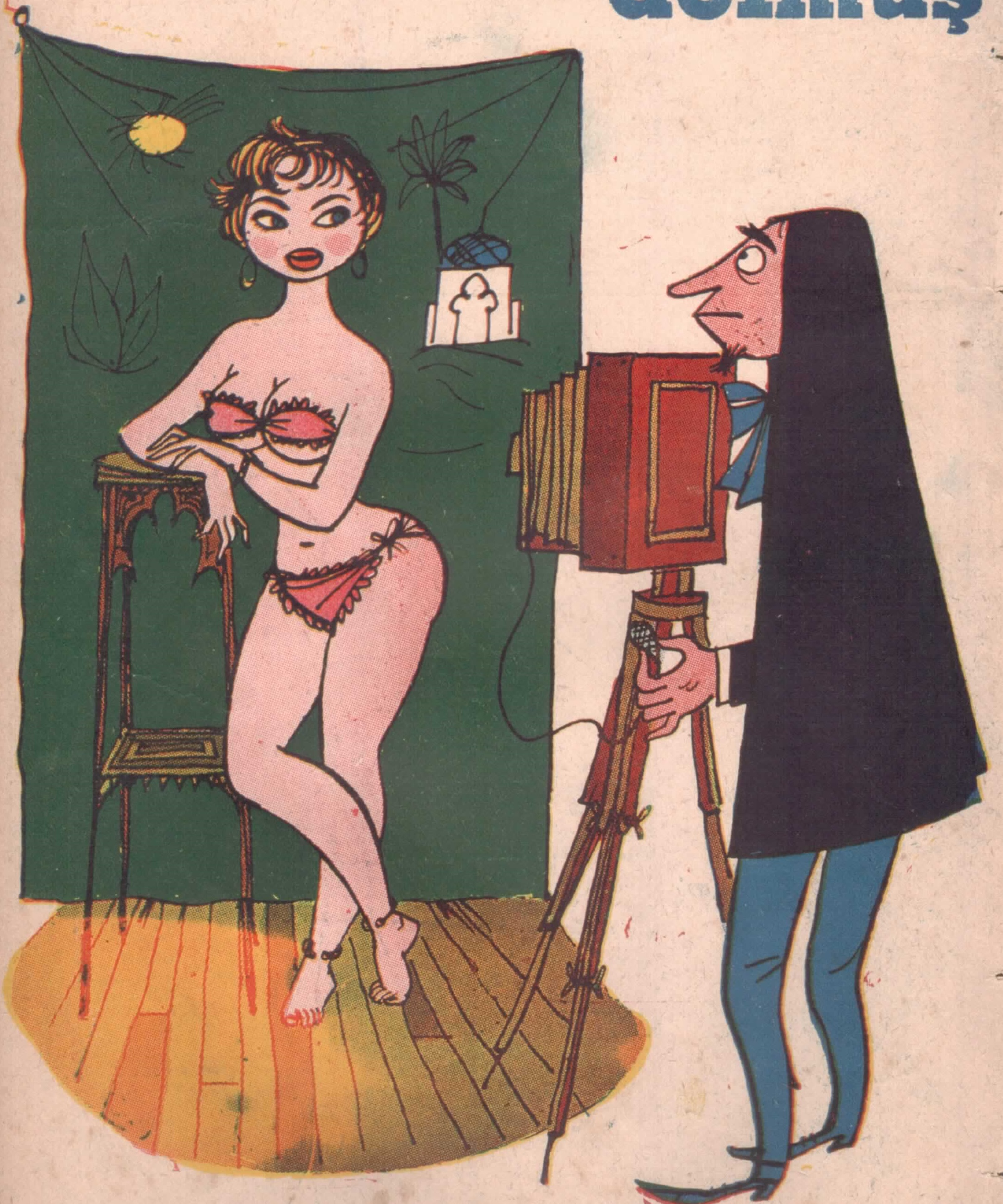

KADIN — Bu SICAK DEKOR ÖNÜNDE DAHA GİYİMLİ POZ VERMEM MÜNASEBETSİZ KAÇARDI...

Sayı : 4

Fiatı 60 Kuruş